

Vydává obec Vrbský

VRBSKÝ ZPRAVODAJ

květen 2016

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA

Karneval v MŠ

Karneval v MŠ

Sázení v MŠ

Sázení v MŠ

Vyučování v maskách

Nácvik vrtěné ve 4. a 5. ročníku

Polonéza na rodičovském plese

Pirátský zápis do 1. třídy

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrbice, jaro je v plném proudu a v plném proudu je také dodělávání rozjetých projektů a příprava na opravy obce po stavbě kanalizace. Dovolte mi, abych Vás o tom, co se děje a co se bude dít, krátce informoval.

ZŠ Vrbice

Konečně finalizujeme opravu exteriéru naší školy, doufám, že centrální část obce hodně „prokoukne“. Projekt má nejen estetický důvod, ale také ekonomický – energetická náročnost budovy se rapidně snížila. Nyní na škole zbývá dodělat pouze chodby (snad v příštím roce) a do budoucna se budeme muset zaměřit také na opravu střechy, doufejme, že ještě několik let vydrží.

Hasičská zbrojnice

V zimě, když počasí neumožňovalo práce vně, jsme se pustili do interiéru hasičské zbrojnice – stropy, sociální zařízení, vrata apod.

Sběr réví, větví a drcení

Z důvodu nedostatku pracovníků a přebytku práce začal letos sběr réví o něco později. Letos jsme také spustili

ČAS JE PROTI NÁM...

provoz vytápění KD pomocí štěpky, kde vychytáváme problémy díky velkému obsahu kůry v palivu. Jelikož s tímto palivem a se strojem této velikosti nejsou nikde zkušenosti, snažíme se je „vychytat“ metodou zkoušek a omylů – změna stylu drčení, správné seřízení podavačů apod. Cesta je to nelehká, ale jsem přesvědčen, že je jednoznačně správná. V letošním roce jsme na vytápění KD nespotřebovali ani metr kubický plynu. Někteří z Vás nevydrželi a réví spálili u vinohradu. Nezapomeňte, že při pálení réví se vystavujete velkému riziku vzniku škod, o životním prostředí nemluvě.

Optická síť v obci

Dříve, než se pustíme do oprav chodníků, odstavných ploch a některých místních komunikací, dojde v obci k zasiťování datovou optickou sítí. Většina uživatelů internetu je dnes připojená pomocí bezdrátové technologie. Tato technologie má své limity a požadavkům dnešní doby již přestává stačit a není možné, aby lidem na vesnici nebyly dostupné nové technologie, stejně jako těm ve městech.

Elektroinstalace v MŠ

Budova MŠ stavěná koncem sedmdesátých let si zaslouží také naši další péči. V tuto chvíli je na řadě oprava elektroinstalace ve třídách hlavní části budovy (kuchyně již má elektroinstalaci novou). Jedná se o nutný krok, který je důležitý udělat z důvodu bezpečnosti našich dětí. Na tuto akci jsme získali

dotaci z Jihomoravského kraje.

CVČ Kalubáček a knihovna

Využijte některou z plánovaných akcí CVČ Kalubáček. Myslím si, že nabídka je pestrá a snad každý si vybere. O plánovaných aktivitách najdete informace ve zpravodaji či na webových stránkách.

ČOV a stočné

Opět tomuto tématu bude věnováno samostatné místo, přesto základní informace píší zde. Stočné je stanoveno na 36,26Kč/m³ bez DPH. Stočné z domácností bude vybíráno na základě vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 428/2001 Sb., tj. 35m³/osoba/rok. Na měsíc včetně DPH to vychází 121,62Kč. Stočné se bude vybírat od měsíce července, smlouvy budou uzavírány v měsíci květnu a červnu. Stočné bude možné platit buď ročně, nebo čtvrtletně a bude hrazeno na základě vystavené faktury. Domácnosti, které nemají projekt, územní souhlas a nejsou napojeny, budou podrobeny kontrole a vystavují se případným sankcím. Doufám, že to postihne opravdu jen minimum osob (nejlépe žádné). Stočné z provozoven bude vybíráno na základě odečtů.

Mimo tyto projekty obec Vrbice zajišťuje standardní servis – úklid, údržba, sečení trávy, péče o sportoviště. Doufejme, že čas přestane být proti nám a vše se nám podaří zdárně dobudovat.

Tomáš Bílek – Váš starosta

ZASTUPITELÉ DĚTEM

V roce 2011 se nám podařilo vybudovat dětské hřiště, které si děti samy nazvaly „Velké hřiště – velká radost“. Hřiště tehdy vznikalo typicky komunitním způsobem. Sami rodiče a budoucí uživatelé si vybírali lokalitu (dnes to někteří rodiče kritizují), typ atrakcí a jejich umístění. Před

rokem došlo také k nové výsadbě zeleně na dětském hřišti. Jsme velmi rádi, že hřiště je hojně navštěvováno dětskými uživateli a rodiči.

Pět let atrakcí vystavených slunci, dešti či mrazu se podepsalo hlavně na dřevěných prvcích. Tentokrát jsme si

my, zastupitelé, řekli, že uděláme něco hmatatelného pro děti a dohodli jsme se na páteční brigádě na hřišti. Počasí přálo, nálada byla výborná a hřiště zase „nějaký pátek“ bude sloužit svému účelu. Přejeme dětem na něm spoustu zábavy.

Vaší zastupitelé

NAŠE METEOSTANICE

Jak jistě většina z Vás ví, za kulturním domem na prostranství, kde stávají kolotoče, máme umístěnou malou automatickou meteorologickou stanici. Ta byla pořízena v součinnosti se Svazkem obcí Modré Hory v polovině roku 2011.

Údaje (srážky, teplota vzduchu, přízemní teplota vzduchu, vlhkost vzduchu, teplota půdy, vlhkost půdy, ovlhčení listů) z této meteostanice jsou zpracovávány automaticky a dále přenášeny na vzdálený server. Lze je najít na internetové stránce: <http://data.ala1.com/chart/chart.php?probe=11359242> nebo na stránkách naší obce, kde je

uveden přímo odkaz na meteostanici.

Ne každý má však přístup k internetu, nebo ještě lépe – mladé, i když se můžou podívat, to nezajímá, starší by se rádi podívali, ale většina to neumí.

Proto jsem se rozhodl zpracovat údaje o teplotě a srážkách za celou dobu provozu meteostanice. Takže kdo je „meteorolog amatér“ a zapisuje si hodnoty teplot a srážek, může si je porovnat s údaji, které naměřila naše meteostanice. V dalším vydání zpravodaje budou údaje za další měsíce do tabulky doplněny.

Ing. Jiří Zálešák

	2011				2012				2013			
	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)
LEDEN					31	1,01	9,1/3.1.	-10,6/31.1.	28	-1,01	9,1/30.1.	-10,8/26.1.
ÚNOR					21	-3,56	13,3/29.2.	- 15,8/3.2.	49	0,61	9,8/28.2.	-6,4/21.2.
BŘEZEN					3	7,74	22/23.3.	- 5,3/7.3.	30	1,84	15,8/6.3.	-9/24.3.
DUBEN					26	11,05	30,8/30.4.	- 2,5/9.4.	17	11,1	28/26.4.	-4,1/1.4.
KVĚTEN					20	17,3	32,9/2.5.	3,8/18.5.	113	14,54	26,7/9.5.	5/14.5.
ČERVEN					142	19,85	35,1/30.6.	5,1/6.6.	86	18,41	35,2/19.6.	6,6/1.6.
ČERVENEC	88	19,06	33,1/10.7.	11,1/2.7.	130	21,16	36,6/3.7.	10,7/13.7.	9	22,51	37,8/28.7.	7,3/1.7.
SRPEN	36	21,17	37,7/26.8.	7,2/11.8.	27	21,67	37/20.8.	9,5/12.8.	72	21,46	39,3/8.8.	10,9/30.8.
ZÁŘÍ	29	17,91	32/4.9.	8,5/15.9.	51	16,5	31/11.9.	4,3/21.9.	65	14,2	27,3/8.9.	2,4/28.9.
ŘÍJEN	31	9,85	26,9/1.10.	0,3/16.10.	73	9,76	25,5/6.10.	-2/30.10.	30	10,89	21,6/28.10.	1,3/4.10.
LISTOPAD	1	3,27	16,1/9.11.	-6/17.11.	15	6,59	14,2/28.11.	-0,1/30.11.	25	5,77	18,8/8.11.	-5/28.11.
PROSINEC	19	2,19	9,1/4.12.	-5,4/20.12.	37	-0,94	6,3/31.12.	- 9,8/9.12.	4	2,07	10,9/25.12.	-4,7/21.12.
SRÁŽKY/ ROK	88				576				528			

	2014				2015				2016			
	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)	srážky (mm)	prům. teplota (°C)	max. teplota (°C / datum)	min. teplota (°C / datum)
LEDEN	20	1,44	11,3/19.1.	-12,6/26.1.	33	1,55	14,7/10.1.	-5,9/6.1.	25	-0,79	11,1/28.1.	-10,4/22.1.
ÚNOR	14	3,52	12,9/24.2.	- 4,2/13.2.	14	1,68	11,4/21.2.	-5/7.2.	59	4,88	17,2/22.2.	3,6/26.2.
BŘEZEN	6	9,14	22/30.3.	0,3/8.3.	32	6,04	17/25.3.	-2,3/23.3.	21	5,58	22,7/31.3.	-2,5/2.3.
DUBEN	27	12,22	23,7/30.4.	1,5/11.4.	1	10,53	25,2/16.4.	-2,1/4.4.	30	10,6	25/5.4.	-1,3/26.4.
KVĚTEN	71	14,61	29,3/23.5.	1/5.5.	25	14,69	25,5/29.5.	5,5/11.5.				
ČERVEN	4	19,39	35,9/10.6.	8,5/2.6.	16	19,34	33,3/13.6.	8/24.6.				
ČERVENEC	44	21,85	34/20.7.	9,9/1.7.	39	23,36	37,6/22.7.	8,4/11.7.				
SRPEN	145	18,31	32,3/2.8.	6,5/25.8.	85	23,98	38/12.8.	10,3/26.8.				
ZÁŘÍ	139	15,81	27,8/5.9.	3,5/24.9.	72	15,64	33/1.9.	6/21.9.				
ŘÍJEN	46	11,64	23,3/12.10.	-0,5/28.10.	50	9,56	21/3.10.	0/12.10.				
LISTOPAD	38	7,22	18,5/5.11.	-1,5/30.11.	39	6,71	19,8/8.11.	-2,6/5.11.				
PROSINEC	18	2,34	13,9/19.12.	-10/28.12.	15	2,82	12,1/22.12.	-5,5/11.12.				
SRÁŽKY/ ROK	572				421							

JARNÍ...

Tak nám končí měsíc duben, jehož název odpovídá dění v přírodě - kvetou totiž duby. Ve starém římském kalendáři byl duben druhý měsíc - jméno aprilis v latině znamená otvírat (ve smyslu otvírání přírody). Dubnové počasí nemůže být jiné než aprílové. Je následkem typických jarních vpádů chladného arktického vzduchu do střední Evropy. Toto „náladové“ počasí se vyznačuje častým střídáním slunce, větru, deštových i sněhových přeháněk.

S proměnami dubnového počasí souvisí i pranostiky na tento měsíc:

- Dubnové počasí nevyslovíš.
- Aprílové počasí jsou časy i nečasy.
- Aprílové počasí, má daleko do krásy.
- V dubnu se zima a léto přetahují o vládu.
- Jaro má sedmero druhů počasí, v dubnu žádné neschází.
- Dětský pláč, panská přízeň a dubnové počasí jsou vždy nestálé.
- Aprílové počasí je nad ženu vrtkavější.
- Panská láska a dubnový sníh dlouho nevydrží.
- Nevěř žádnému počasí v dubnu, apríl si stejně troubí jak chce.
- I když kluci v dubnu bez kabátů běží, často hospodáři na osení sněží.
- Necht duben sebelepší bývá, ovčákovi hůl přece zasněžívá.
- V dubnu svrchu hřeje, odspodu mrazí.
- Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.
- Co duben našetří, to květen spálí.
- Mokřý duben a pak květen chladný,

k sýpkám a senům přístup radný.

- Sníh dubnový jako mrva pohnojí.
- Teplé deště v dubnu - teplé dny v říjnu.

Poslední dubnový den – před Filipem a Jakubem – byl odedávna obávaným dnem rejtů čarodějnic. V noci na 1. máj prý mají nečisté síly největší moc. Než slunce zapadne, mají se položit před vrata narýpané drny nebo nasypat písek (čarodějnice musí všechna stébla či zrnka přepočítat, což jí trvá až do rána, kdy svou moc ztratí).

Kolem stavení se také zapichovaly pruty a trny, nebo vidle a košťata, někde se naopak košťata pečlivě schovávala, aby je čarodějky nenašly. Mladíci také praskali na návsi bičem, později se střídalo z pušek. Kdo by chtěl nějakou tu divoženku potkat, musí si dojít na křižovatku či opuštěné místo. Původně se zapalovaly hranice, aby bylo na „letku“ na košťatech vidět, později se pálily symbolické hadrové báby na kůlech. Tento zvyk trvá dodnes, i když už spíš jako definitivní tečka za zimou.

Pamatuji se, jak jsme se na tento den jako děti připravovali. Nalámali jsme větvičky z černého bezu a zastrkávali je do plotů zahrádek, na vrata i dveře, aby se nám ty čarodějnice žádnou škvirou nedostaly do domů a neočarovaly nás i hospodářství.

Kouzelnou moc mají také bylinky nasbírané o filipojakubské noci.

Po ní přichází jeden z nejkrásnějších měsíců v roce – květen nazývaný také měsíc lásky. Podle lidové pověry by každá dívka měla být na prvního máje políbena pod kvetoucím stromem, aby neuschla.

- Prší-li na svatého Filipa a Jakuba v noci, bude úrodný rok.

Tři ledoví muži - Pankrác 12., Servác 13. a Bonifác 14. května, jsou postrachem hospodářů, protože v tyto dny přicházejí poslední mrazy, které mohou ovlivnit úrodu. Ochlazování v těchto dnech se přičítá rozpouštění ledovců v polárních krajích a plutí ledových ker hluboko na jih.

- Pankrác, Servác, Bonifác jsou ledoví muži, Žofie je jejich kuchařka.

- Před Servácem není léta, po Serváci s mrazy veta.

- Déšť svaté Žofie švestky ubije.

- Májová vlažička, obroste travička, májový deštiček, napadá chlebiček.

- V máji prší dukáty.

Druhou neděli v květnu se u nás slaví zásluhou prezidenta T.G. Masaryka od roku 1923 svátek Den matek. Tento den přinášely děti svým maminkám kvetoucí ratolest. Říká se, že živé matce patří růžový karafiát, mrtvé matce na hrob bílý karafiát.

Nezapomeňte na svou maminku s malou kytičkou, každý máme jenom tu jednu!

Maminka pro nás znamená celé naše dětství, zázemí a domov, kam se rádi vracíme i když jsme už dospělí. S maminkou jakoby odchází kus každého z nás, jejím odchodem vlastně končí naše „dětství“. I když vás maminka kritizuje nebo se jí na vás něco nelíbí, už nikdy vás nikdo nebude mít tak rád jako ona. Poděkujte a řekněte jí, jak ji máte rádi. Dokud je čas!

Bohumila Bařinová

ŠAMPIONEM RŮŽOVÝCH VÍN V PAŘÍŽI JE VÍNO Z VRBICE

Vrbice o sobě dala opět vědět, a to díky růžovému vínu Cabernet Moravia Rosé, pozdní sběr z vrbeckého vinařství Leoš Horák. Toto víno se stalo na konci února ve Francii, kolébce světového vinařství, absolutním Šampionem (Lauréat Trophée) mezi růžovými víny. Je to velký úspěch celého moravského vinařství, protože tato mezinárodní soutěž patří mezi nejprestižnější ve světě. Letos v ní bylo

přihlášeno bezmála 3 500 vín z 38 zemí světa. Soutěž pořádá Unie francouzských enologů a v komisích zasedají v naprosté většině významní odborníci z celého světa.

Gratulujeme!

JARO

Ještě včera zima nechtěla se vzdát!

A lidi nechtěla svlíct
z těžkých zimníků.

Nedbala, že už jaro bere za kliku,
a dlouhou zimu nechá venku stát.

Ještě včera sem tam
poletoval sníh...

Paní zima už poslední
hrstku vzala,
jak čerstvý koláč zem
pocukrovala

a naposled si zdřímala ve větvích.

A dnes zrána se ten
zázrak stal! Je jaro!

Obloha je modrá jak
moře bez břehů,

už nikde ani památky po sněhu,
poslední zbytky vítr vyfoukal.

Jaro! V tom jednom slově
co se všechno skrývá!

Ty nejkrásnější dny, jež
květem zavoní,

kdy budí nás zpěv ptáků
a paprsky sluneční.

I voda v řece jarní píseň zpívá.

O tom, že je zas jaro!

Marie Kachyňová, 2011

DUHOVÁ TERAPIE

Víte, co to je „rýmičková deka“? Nebo která barva dokáže vyvolat teplotu či ulevit od kašle?

Chromoterapie neboli terapie barev patří mezi metody alternativní medicíny. Používá barvy a světlo k vyvážení energie v lidském těle a její doplnění.

Tato terapie používá osm základních barev. Každá z nich na nás nějak účinkuje. Díky jejich působení můžeme překonat deprese, traumata, a dokonce i nemoci.

Rýma je od podzimu do jara častý návštěvník rodin s malými dětmi. Při jejich prvních příznacích, ještě než se rozjede, zabalte dítě do žluté deky tak, aby mu vykukoval jen obličej. Žlutá barva rýmy jako zázrakem zastaví. Stejná barva platí i na hyperaktivní děti. Tato barva uzemňuje.

Černá, dobrá na spaní. Potřebujete, aby vaše děti spaly klidným posilujícím spánkem? Vytvořte pro ně „kapsy“ z černých, popřípadě tmavě modrých dek.

Černá účinkuje také na hojení zlomenin.

Modrá barva je uklidňující, funguje na rozbourané emoce.

Fialová pomáhá zastavit bakteriální

průjmy a střevní chřipky.

Zelená dokáže urychlit hojení různých povrchových zranění od odřenin po spáleniny. Má blahodárné účinky na nemocná játra a pomáhá odbourávat alkohol.

Kombinace červené a zelené barvy má zase antistresové účinky.

VÝZNAMY BAREV:

ČERVENÁ - dodává energii, zrychluje metabolismus, povzbuzuje, dodává sebevědomí, příznivě působí při kašli, revmatických potížích a onemocnění kůže. Pozitivně ovlivňuje krční páteř, kosti, zuby, střeva, krev a stavbu buněk.

MODRÁ - je uklidňující, pomáhá při nespavosti, tlumí chuť k jídlu, tiší bolest. Pomáhá při boji s nadváhou i celulitidou. Je zaměřená na tvář, uši, nos a nosní dutiny. Hlasivky, průdušky a jícen pozitivně reagují na energii této barvy.

FIALOVÁ - dodává duševní sílu, pomáhá při neurologických problémech a při nemocech lymfatického systému. Působí blahodárně na pokožku a dýchací potíže. Léčí a uzdravuje duši a celý nervový systém, uklidňuje.

ŽLUTÁ - podporuje myšlení, pomáhá zažívání, dodá vám energii,

pozitivně vás naladí, zažene sklony k mrzutosti. Pomáhá aktivovat nervovou činnost a myšlení, vnitřní vyčerpání nahrazuje klidem.

ORANŽOVÁ - působí pozitivně na lidské vztahy, je antidepresivní, produkuje radost, pomáhá při řešení gynekologických problémů, je vhodná při potížích s ledvinami a zácpou. Podporuje uvědomění si vlastní hodnoty.

ZELENÁ - je ideální pro klid a duševní pohodu, snižuje krevní tlak, pomáhá dobrému usínání. Je barvou uzdravení a naděje. Symbolizuje mládí a plodnost. Hodí se pro lidi, kteří trpí astmatem a alergiemi. Vyvolává harmonii.

BÍLÁ - zmírňuje stres a snižuje krevní tlak. Očisťuje duši, léčí infekce a duši.

PURPUROVÁ - navozuje lepší náladu, vyvolává optimismus, má příznivý vliv na psychický i fyzický stav.

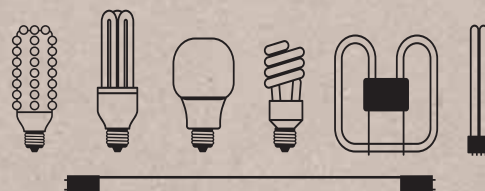
HNĚDÁ - je barva země a stability, nastoluje pevnost a vytrvalost. Léčí kosti, klouby, svaly, šlachy a páteř.

ČERNÁ - působí spíše depresivně než léčivě, chorobné stavy zhoršuje a prohlubuje citové rány. V kombinaci s jinými barvami se její negativní účinky zmírňují, se stříbrnou dokonce vytrácejí.

Bohumila Bařínová

Odevzdejte nefunkční zářivku **ZDARMA** do sběrné nádoby EKOLAMP ve sběrných dvorech, úřadech a obchodech.

Do malé sběrné nádoby patříř kompaktní úsporné zářivky, výbojky, lineární (trubicové) zářivky do 40 cm, světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100
www.ekolamp.cz

VÝSTAVA VÍN 2016

V sobotu 19. března 2016 se uskutečnila tradiční výstava vín v sále kulturního domu. Výstavy se zúčastnilo rekordních 600 návštěvníků, kteří měli možnost ochutnat 665 vzorků vín od vrbeckých i přespolních vinařů.

Šampion bílých vín

TC 2015, Hasík Václav, Vrbice 448

Šampion červených vín

DF 2015, Latík Radek, Čejkovice 250

Šampion rosé vín

ME 2015, Stávek Jan, Ing., Němčičky 166

Šampion červených archivních vín

SV 2012, Vinařství Stávek P. a R., Němčičky 256

Šampion bílých archivních vín

RR 2013, Valenta Radek, Borkovany 364

Cena starosty obce Vrbice

MP 2015, Bařina

Petr, Vrbice 198

Nejlepší kolekce výstavy

Leoš Horák, Vrbice 422

Počet bílých vín - 369

Počet červených vín - 227

Počet rosé vín - 69

VZÁCNÝ HOST NA VRBICI – STANO MARKOVIČ

Návštěvníci našeho kostela si téměř pokaždé všimnou jedné z dominant jeho interiéru – křížové cesty. Málokdo dnes ví, jak vlastně na Vrbici „přišla“. Začneme ale hezky od začátku, náš příběh má hned několik rovin.

Od roku 1982 do roku 1990 sloužil na Vrbici jako duchovní správce Karel Satoria. Než však doputoval na Vrbici, potkala jej povinná vojenská služba, a sice v Žatci. Zde se asi na dva měsíce „mihnul“ také Stano Markovič z Martina. Mezi nimi vzniklo hezké přátelství, které pokračovalo také na Vrbici, kde Stano otce Martina rád navštěvoval. Jelikož se Stano celý život profesně zabýval uměleckou tvorbou, reklamou a jeho velkým koníčkem je také folklór (je vynikajícím hráčem na fujaru), vyrobil pro Vrbici, resp. pro otce Martina, dvě díla, která jsou s naším kostelem pevně spjata – křížovou cestu, kterou dodnes obdivujeme, a fujaru, kterou Václav Hasík téměř každoročně uvádí Českou mši vánoční Jana Jakuba Ryby.

Čas a osud odvál otce Martina z Vrbice a po jeho odjezdu do kláštera ve Francii byl přerušen také jeho kontakt se Stanem Markovičem. Naši křížové cesty je letos 33 let, jak symbolické, aniž by to byl záměr. Bohužel zub času se podepsal také na ni. Již po dva roky si s aktivními lidmi ve farnosti říkáme, že je potřeba toto dílo

zrestaurovat a dát do pořádku tak, aby jej mohly obdivovat i naše děti a vnoučata. Zub času se podepsal také na fujare, která seschla, jelikož jsme neznali tohoto nástroje, netušili jsme, jak se vlastně má udržovat – pravidelně olejovat apod.

S otcem Martinem je Vrbice našťástí v pravidelném kontaktu, ale ani on ani

možnou spolupráci se přímo vybízí.

Jednou mne „trkl“ do očí jeden fakt – Veličná je od Martina vzdálená něco přes třicet kilometrů. Okamžitě jsem kontaktoval starostu Dana Lauru a světe div se, druhý den jsem měl v emailu kontakt na Stana Markoviče a během několika hodin vznikl napůl tajný plán.

Stano navštíví Vrbici, prohlédne si své dílo a navrhne další postup jeho opravy. My jsme naopak vymysleli dárek pro otce Martina – objednali jsme se u něj na návštěvu a přivezli mu dárek – právě Stana. Opravdu vřelé bylo jeho setkání s jeho přáteli u nás na Vrbici, stejně vřelé bylo i setkání s kamarádem na Dobříši. Že by taková „Pošta pro Tebe“ bez publicity a televizních reflektorů?

Mne osobně velmi překvapila Stanova odpověď na moji otázku, kolik takových (nebo jí podobných) křížových cest vlastně vytvořil. „Iba tu“, zněla odpověď, je tedy

více než jasné, že toto dílo si zaslouží naši mimořádnou pozornost a péči.

Teď přijde ten hlavní dárek pro Vrbečáky. Stano Markovič dojde počátkem června na Vrbici a bude-li to alespoň trochu možné, dojde také Karel Satoria. V tyto dny se bude restaurovat křížová cesta právě svým autorem, a kdo ví – třeba dojde na řadu také fujara. Nechte se překvapit.

Tomáš Bílek – Váš starosta

„Stano Markovič u svého díla“

my jsme nenašli kontakt na Stana.

Cesty osudu jsou opravdu složité a mnohdy hezky (a často i příjemně) komplikované. V zimě roku 2015 nás kontaktovala obec Veličná u Dolného Kubína. Prostě si nás našli a navrhli nám, že bychom mohli do budoucna spolu realizovat nějaký projekt, podobně jak tomu je s obcí Vrbovce. Obec jsme navštívili, oni navštívili nás a několik nápadů na

VÝJIMEČNÍ RODÁCI Z VRBICE

Vážme si lidi, kteří dobrými činy proslavili naši Vrbici, ať jsou to domácí občané, nebo rodáci, kteří už v mládí odešli do světa. Byli a jsou vrbečtí rodáci, o nichž bychom měli vědět, že za svoje mimořádné skutky požívají velkou vážnost nejen doma, ale i v místech, kam je zavál čas.

VÁCLAV HUBÁČEK, nar. 7. srpna 1841, zemřel v roce 1919.

Pocházel ze staré rychtářské rodiny, jeho ženou byla Mariana Janošková, dcera Václava Janoška z domu č. 4. Už v roce 1868, tj. v jeho 27 letech, se stal radním a v roce 1870 byl zvolen starostou obce. Bylo mu tehdy 29 roků. Přestože hospodařil pouze na půllánu a byl velmi mladý, požíval mimořádnou vážnost. V novinách Moravská Slovač z roku 1888 psala o jeho starostování spisovatelka A. Šebestová. Sděluje zde, že na Vrbici založil školní a obecní knihovnu, velmi svědomitě vede finanční a hospodářské záležitosti obce, což prý je úkaz na tu dobu dost ojedinělý. Jako starosta byl také předsedou školní rady a dbal, „by škola pomůckami názornými dostatečně opatřena byla“. Už v roce 1872 byla na Vrbici jeho rozhodným přičiněním postavena jednopatrová škola s věží a radnicí. Ve škole byl též byt pro nadučitele Šmahela. Prosadit stavbu nové školy v obecním výboru nebylo jednoduché. Na slavnost pokládání základního kamene, která se tehdy konala u sochy sv. Aloise, nepřišel z radních takřka nikdo, přitom obec školu nutně potřebovala. Peníze na stavbu získal obecní výbor prodejem pastvin. Starosta Hubáček také prosadil koupi čtvrtlánového statku a z jeho výtěžku platila obec náklady na provoz školy. Dále píše Aug. Šebestová, že byl starostou spravedlivým a uměl lidem poradit při jednání s nadřízenými úřady. Úřad starosty zastával po několik

volebních období. V letech 1891 až 1894 byl dokonce předsedou správní rady „Kontribučenského fondu v Hodoníně“. Už v roce 1871 založil Pamětní knihu obce Vrbice (je uložena v Regionálním archivu v Mikulově) a bylo na škodu, že se v záznamech v pozdějších letech nepokračovalo. Ještě v době svého starostování pomýšlel na stavbu kostela na Vrbici. Podle sdělení Aug. Šebestové, měl na stavbu naspořeno asi 6000 zlatých. Ani ve stáří nezůstal stranou dění v obci, zvláště když v roce 1913, začaly přípravy na stavbu vrbeckého kostela. Tehdy se angažoval nejen svými radami, ale i skutky. V roce 1914, už 73 letý, byl jako jediný z Vrbice jmenován čestným občanem obce. Po I. světové válce se započalo s dostavbou kostela a rodina Hubáčková věnovala zlaté mince na zakoupení kostelní monstrance. Václav Hubáček přežil svoji ženu a protože byli bezdětní, věnoval celý svůj majetek, asi 30 měřic polí a dům č. 1, pro kostel a faru. Veškerý přínos Václava Hubáčka a jeho ženy Mariany pro obec Vrbici byl činem ojedinělým.

ANTONÍN MICHNA,
hudební skladatel, textař a dirigent
– nar. 3.7. 1920 na Vrbici. Zemřel
19.12. roku 2000 v Brně.

Hudba a muzika jej přitahovaly už od malička, ale rodiče nechťeli o této zálibě ani slyšet, a tak ho dali vyučit krejčím. Antonín se naučil hrát na housle a v širokém okolí patřil v té době k nejlepším. Jeho láska k hudbě nebyla láskou leda jakou, byla to vášeň na celý život. Antonín Michna měl odvahu odejít z domova do Brna, kam ho táhlo muzikantské srdce, zde zakotvil na celý život a též se zde později oženil. V Brně už v roce 1946

založil muzikantský soubor s názvem Morava. S tímto orchestrem hrál asi 10 let, poté založil estrádní soubor s 25 členy. S novým hudebním tělesem postupně absolvoval neuvěřitelných 7 000 vystoupení s pestrým programem. Tento hudební soubor vystupoval až do roku 1985 nejen po celé republice, ale i v zahraničí. Jako hosté účinkovali s orchestrem A. Michny takové osobnosti jako byl K. Vacek, K. Valdauf, J. Kobl z Ostravy, humorista R. Stolař, S. Uher, Jára Pospíšil, Zorka Kohoutová, J. Krátká, A. Škoda, J. Přichystal, St. Procházka a další. Bohatou tvorbu A. Michny lze připomenout několika skladbami, např. Vrbecká dědina, kde v recitativu zaslechneme hlas A. Michny s jeho vyznáním k rodné Vrbici. Dále to byly skladby Bojanovský valčík, S kytičkou k mamince, Šípkové růžičky, Tak se mi zdá, Vráť se, Moravo krásná, Zvony z Petrova a další, celkem jich bylo 285. Komponování se věnoval Ant. Michna od svých 19 roků. Jeho první skladby vycházely už v roce 1943 v nakladatelství Jar. Stožický. Hlavní skladatelovy „žně“ nastaly v roce 1970, kdy zúročuje všechny svoje prožitky. Vyrůstal v prostředí, kde se hrály a zpívaly pěkné písničky, opěvující Moravské Slovácko. **Však se také v brněnském rozhlasu tradovalo, že není žádná dědina tak ozpívána, jako jeho rodná Vrbice.**

Zpočátku psal skladby pro cimbálovou muziku, postupem času byla jeho umělecká tvorba zaměřena na dechovou hudbu. Jeho skladby hrálo celkem 55 orchestrů, včetně Gustava Broma. Miloval svůj rodný kraj v okolí Vrbice a rád se tam také vracel. Byl výborným muzikantem a ze všech setkání s ním vždy v paměti zůstal obraz „ strýca Tonka Michnovýho z Vrbice“ on se takto s oblibou podepisoval pod svoje dopisy.

PAVEL STANICKÝ –
československý reprezentant a mistr
ČSR v zápase řecko-římském v roce
1952. Narodil se na Vrbici, 22. srpna
1933 a žil v domě č. 273. Jeho otec Pavel
Stanický byl rolník a matka Pavlína byla
v domácnosti. Od 1. do 5. třídy chodil
do Obecné školy na Vrbici, potom do
měšťanské školy v Kobylí. Po ukončení
školní docházky nastoupil do dvouletého
učebního oboru jako stavařský učeň. Po
vyučení studoval dvouletou Průmyslovou
školu stavební ve Zlíně, kterou ukončil
v roce 1952. Potom nastoupil do práce
jako staveb. technik na ředitelství

ČSSZ ve Zlíně. Základní vojenskou službu nastoupil do UDA Praha jako aktivní člen sport. oddílu zápasu. Od 1. ledna 1956 odešel do Chomutova, kde pracoval jako stavební technik a zápasil za ligový oddíl VTŽ Chomutov. Dne 29. prosince 1957 se na Vrbici oženil s Idou Kováčovou a založili si rodinu. V manželství se jim narodili dvě děti – Dana (1958) a Pavel (1959). Po skončení závodní kariéry pracoval ve VTŽ Chomutov jako vedoucí údržby.

Po skončení závodní kariéry trénoval mládežnické zápasníky ligového sportovního oddílu VTŽ Chomutov. Zemřel 30. září 1977 v Chomutově po krátké, vážné nemoci, pochován je na Vrbici.

MILAN MICHNA – umělecký kovář a předseda sdružení uměleckých kovářů se sídlem v Brně, narodil se v roce 1941 na Vrbici.

Po skončení základní školy v roce 1955 odešel do Brna, kde se ve Zbrojovce vyučil kovářem. V roce 1966 si zřídil kovářskou dílnu – stal se svobodným kovářským řemeslníkem. Ve své dílně vyráběl kované mříže, pylony, části vitráží a další artefakty. V dřívějších dobách putovaly jeho výrobky hlavně na staré hrady, zámky a jiné historické budovy. V nynější době pracuje jeho

umělecká dílna také na zakázkách pro rodinné domy a vily. Jeho výrobky lze vidět nejen v Brně a České republice, ale i v cizině. V moravské metropoli se můžeme potkávat s prací dílny našeho rodáka např. na Staré radnici, Zelném rynku, Výstavišti, v úplném středu města pak na Náměstí svobody a jinde.

Vrbeckému rodákovi, uměleckému kováři Milanu Michnovi byla v roce 2008 udělena Cena města Brna za významné obohacení života, kultury a moderní tváře města Brna.

RNDR. ING. JOSEF JANOŠEK, bývalý přednosta oddělení klinické mikrobiologie v nemocnici v Myjavě, narozený v roce 1934.

Dr. Ing. Josef Janošek se narodil 2. ledna 1934 na Vrbici v domě č. 4. Po skončení základní školy studoval na reálném gymnáziu v Hustopečích. V roce 1958 ukončil studium na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. O jeho životě vyšel v Kopaničiar expresu – časopisu města Myjavy, kde v současnosti bydlí, článek následujícího znění.

RNDr. Ing. Josef Janošek začal svoji mikrobiologickou praxi v okresní hygienické stanici v Humenném na východním Slovensku, se svoji rodinou bydlel v nedalekém městečku Snina. V roce 1963 se stal vedoucím mikrobiologického oddělení OHS Humenné. Na tomto pracovišti získal bohaté diagnostické zkušenosti, protože v této části Slovenska se stále vyskytovaly infekční nemoci (tyfus, záškrť apod.), které bývaly ve vnitrozemí ojediněle. V roce 1973 získal po konkurzu místo vedoucího mikrobiologického odboru OHS v Senici. Zmíněné pracoviště OHS bylo umístěné přímo v myjavské nemocnici. Na západní Slovensko se spolu s ním odstěhovala také jeho

rodina. Z nového domova už měli blízko na Vrbici, takže mohli stále častěji navštěvovat svoje rodiče a stýkat se s rodinou. Jeho žena Marie, rozená Fridrichová, taktéž pochází z Vrbice.

Dr. Josef Janošek publikoval svoje výzkumné práce ve 135 odborných článcích v několika

světových jazycích. Ohlasy na jeho výzkumy přišly až z Japonska.

Na novém pracovišti pokračoval ve výzkumech, se kterými začal už v Humenném. V roce 1970 se Janošek, tehdy už uznávaný slovenský mikrobiolog, zúčastnil státem utajované likvidace cholery na východním Slovensku. Šetřením bylo tehdy zjištěno, že cholera, nemoc z doby středověku, byla na území Slovenska přenesena návštěvníkem ze sousední Ukrajiny. Celá oblast byla vojensky uzavřena, v laboratořích se pracovalo 24 hodin denně a bylo zajímavé, že státní orgány tehdy slovenské obyvatelstvo všemožně ubezpečovaly, „že v podstatě o nic nejde“. Autor zmíněného článku z myjavských novin popisuje podrobně růst mikrobiologa Janoška a jeho odborné výzkumy. Dále je konstatováno v Kopaničiar expresu, že lidem, kteří se pohybovali v blízkosti Josefa Janoška, bylo brzy zřejmé, že v jeho osobě nemá zdejší laboratoř jen špičkového odborníka, ale i člověka, který spojil svoji profesi natrvalo s vědou a výzkumem. Dále je v článku zmíněno, že oficiální uznání vysoké úrovně jeho vědecké činnosti se tomuto Československému mikrobiologovi „úspěšně vyvíjelo“, protože byl málo politicky aktivní.

JOSEF KNÁPEK - krojový krejčí, narozený na Vrbici v roce

1908, zemřel v roce 1993.

Článek v časopise Malovaný kraj popisuje život a profesní dráhu člověka, který se dlouhé roky významným způsobem podílel na udržení určitého stavu „čistoty“ provedení našeho vrbeckého kroje. O jeho zásadě zhotovit kroj přesně tak, jak má „správně být“, je zmiňováno s uznáním též v knize Čejkovice 1248 – 2008. Mistr krejčí Josef Knápek uměl též po staru vyšívát „selské kožuchy“.

KROJOVÉ VYŠÍVAČKY – SESTRY, ROZENÉ HERŮFKOVY.

Díky nim se podařilo udržet určitou „čistotu“ výšivky na vrbeckém kroji. Rezipisovat jejich zásluhy není potřeba, protože s výsledky jejich záslužné činnosti se setkáváme při vrbeckých hodech, o církevních svátcích, ale i v okolních dědinách. Že se udržela přesnost starého provedení výšivky např. u mužského kroje bylo možné zkontrolovat porovnáním s výšivkami na vrbecké kordule a lajblu svobodného šohaja. Obě části kroje pochází z roku 1885 a jsou uloženy

v Etnografickém muzeu v Brně.

FRANTIŠKA HASÍKOVÁ, nar. v roce

1920, zemřela v r. 2005. V roce 1947 obnovila vyšívání na kroji svobodných chlapců přesně tak, jak to bývalo do období kolem roku 1890. Zhruba po tomto období se výšivka na mužském kroji nenosila až do zmíněného roku 1947.

ŠTĚPÁNKA HERŮFKOVÁ, narozená roku 1913, zemřela v r. 1999.

Spolupracovala se svoji sestrou Františkou na vyšívání krojů. Později

předala svoje zkušenosti a „mistry“ mladší sestře Anežce.

ANEŽKA HANÁČKOVÁ,

narozená v roce 1934. Pokračuje v záslužné práci vyšívačky krojů. Výsledky její práce lze vidět nejen na Vrbici,

ale také v blízkém okolí.

Použité informace poskytl rodiny vyjmenovaných rodáků.

*Za Muzeum Vrbice
František Janošek*

Bylinkový ráj SONNENTOR

Čejkovice u Hodonína

SONNENTOR®

Tady roste radost.

NAVŠTIVTE BYLINKOVÝ RÁJ SONNENTOR

Usměvaví průvodci vás provedou provoněnými sklady bylin a odhalí tajemství zrození nálevového sáčku čaje od pěstování bylin našimi biopěstiteli až po šálek čaje. Na zážitkový výlet k nám si rezervujte asi dvě hodiny. Můžete si zde také z vyhlídky na výsluní užít krásný výhled do krajiny, posedět v čajovém salónu s kavárnou Čas na čaj a vychutnat si vynikající čaj, kávu i další místní dobroty. Ve firemní prodejně najdete bohatou nabídku čajů, koření i dalších bylinkových specialit a ve vegetačním období vás jistě zaujme také venkovní Bylinková zahrada sv. Hildegardy, která prověří vaše znalosti bylin.

PROVOZNÍ DOBA

otevřeno celoročně: po–pá 9–17 hod.

březen–prosinec: so–ne 10–18 hod.

státní svátky: 10–18 hod.

zavřeno: velikonoční a vánoční svátky

KONTAKTUJTE NÁS NA

BylinkovyRaj@sonnentor.cz
nebo na telefonu 702 056 505

ADRESA

Příhon 943, 696 15 Čejkovice

EXKURZE VE VÝROBĚ ČAJŮ

Skupinky od 10 osob

Kdykoliv po předchozí domluvě na telefonu 702 056 505. Po–ne 10–15 hod.

Jednotlivci a skupinky do 10 osob

Pouze v tyto vyhrazené termíny:

červenec–srpen: po–pá v 10, 12 a 14 hod.

červen a září–říjen: čt–pá ve 12 a 14 hod.

březen–prosinec: so–ne 10–15 hod.

státní svátky (V.–XI.): 10–15 hod.

Exkurze začínají vždy v celou hodinu a trvají cca 60 min.

VSTUPNÉ NA EXKURZE

Dospělí 50 Kč

Skupiny od 30 osob 30 Kč

Děchodci, studenti a ZTP 30 Kč

Děti do 15 let v doprovodu

rodičů zdarma.

f SONNENTOR

WWW.SONNENTOR.CZ

INFORMACE O PŘIPOJENÍ A STOČNÉM

Nyní opravdu jdeme do finále. ČOV Vrbice je ve zkušebním provozu, snažíme se o její optimální nastavení a pravidelně vyhodnocujeme odebrané vzorky na přítoku, na odtoku, vzorky kalu a v dosazovací nádrži, odvážíme kaly apod. Nyní jsou před námi dva důležité úkoly – dosáhnout téměř 100% připojitelnosti (zbytek bude dokladovat vývozy) a nastavit vybírání stočného.

K dnešnímu dni by měla domácnost mít zpracovaný projekt, měla by mít řádný územní souhlas ze stavebního úřadu, měla by být fyzicky napojena a toto napojení by mělo být zkontrolováno zástupcem obce. Těm poctivým, kteří toto všechno mají, zbývá podepsat v květnu nebo červnu smlouvu s obcí a je vše v pořádku.

Ti, kteří některou z podmínek nesplnili, mohou v budoucích dnech očekávat kontrolu a následnou sankci. Proč tak tvrdě? Na zpracování dokumentace, vyjádření dotčených orgánů a samotné napojení již byl dostatek času (komplexní informace již vyšly ve zpravodaji v dubnu 2015) – tedy více než rok, to že se staví kanalizace – toho si snad

musel všimnout každý (obec evidentně nebyla totálně rozkopaná bezdůvodně). Dalším důvodem je, že je nutno napustit retenční nádrž, a to je možné, bude-li téct z Vrbice čistá voda. Velmi podstatným důvodem je také hrozba sankcí za to, co doposud z Vrbice teče – kdo nevěří, ať se jde podívat za Kalub, může si zavdat. Ten morálně nejdůležitější důvod by se dal charakterizovat touto otázkou – „Chceme, abychom našim dětem pořád zanášeli přírodu nebezpečnými látkami?“. Proč sankce? Není možné, aby ten, kdo bude poctivě platit stočné, byl na tom hůř, než ten, kdo se na to doposud vykašlal.

Výmluvy, že něco nešlo stihnout nelze akceptovat – buď měl čas stavebník, nebo byl (a doposud u některých je) problém na straně projektanta. Ale opět – byl na to rok! To, že projektant slibuje a nedodržuje dohodnuté termíny (a to opravdu velmi) vypovídá o jeho kvalitách – bohužel jsem se setkal také s výmluvami na obec (nejdelší vyjádření obci trvalo 14 dní, většinou bylo vše do 3 dnů odsouhlaseno), VAK (sám jsem se přesvědčil, že co na

VAK dorazilo, k tomu bylo vyjádření vystaveno), nebo na stavební úřad (zde jsem se přesvědčil, že také není problém). Kvalita tohoto projektanta je také velmi diskutabilní, to mi bylo potvrzeno z několika stran. Zajímavé také je, že podle projektů by měla většina septiků být zavezena. Jak je tedy možné, že na depotní skládce suti suť stále přibývá, místo toho, aby suti razantně ubylo! Podtrženo sečteno – stavebník si měl projektanta sám pohlídat.

A nakonec informace o stočném. Zastupitelstvem byla schválena výše stočného 36,26 Kč/m³ bez DPH. Stočné z domácností bude vybíráno na základě vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 428/2001 Sb., tj. 35 m³/osoba/rok. **Na měsíc včetně DPH to vychází 121,62 Kč.** Stočné se bude vybírat od měsíce července, smlouvy budou uzavírány v měsíci květnu a červnu. Stočné bude možné platit buď ročně, nebo čtvrtletně a bude hrazeno na základě vystavené faktury. Provozovny, penziony, vinařství apod. budou s obcí uzavírat smlouvu zvlášť.

Tomáš Bílek - Váš starosta

NEBRAŇME SE EKOLOGII, VYPLATÍ SE NÁM TO

Mnozí z nás považují pojmy jako ekologie, společenská odpovědnost, nebo ochrana životního prostředí za něco moderního a líbivého, s čím přicházejí eko-nadšenci v posledních letech.

Jde však o velký omyl, ochranou přírody se lidé začali zabývat už v průběhu 19. století, sice nepoužívali termíny „ekologie“ a „společenská odpovědnost“, ale již tehdy si uvědomovali, že se krajina v Česku v průběhu staletí hodně změnila a v důsledku lidské činnosti na mnoha místech i značně poškodila.

Osvícení šlechtici proto začali na svých panstvích zřizovat přírodní rezervace, kde bylo zakázáno hospodařit a obdělávat půdu. Nejstarším chráněným územím v Česku a zároveň i nejstarší přírodní rezervací v Evropě je Žofínský prales, který byl vyhlášen již roku 1838 na panství Buquoyů.

V dnešní době si už nevystačíme jen s vyhlásováním chráněných území, je potřeba dělat víc. Firmy při svém provozu přemýšlejí, jak ušetřit energie, nejen z důvodu ekonomických, ale také

proto, aby šetřily ubývající přírodní zdroje. V kancelářích svítí úsporné světelné zdroje, budovy dostaly zateplení, řada firemních materiálů zůstává jen v elektronické podobě, tiskneme jen to, co je opravdu důležité.

Stejně odpovědně se chovají i města a obce. Rekultivují zanedbané plochy, ze svých rozpočtů přispívají na zachování linkových autobusů a vlaků, nahradily veřejné osvětlení za úspornější světla, podporují místní firmy, motivují spoluobčany k důslednému třídění odpadů. Recyklace může pro obec znamenat důležitou úsporu. Zatímco netříděný odpad musí obec předat specializované firmě, která si nechá za jeho likvidaci dobře zaplatit, zpětný odběr elektrozařízení nabízejí kolektivní systémy zcela zdarma.

Zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení a jejich následná recyklace se vyplácí hned dvakrát: umožňují totiž opětovně využít materiály a šetří přírodní zdroje. Druhotné suroviny získané z recyklace jsou levnější, než nová těžba. Navíc recyklace zamezí úniku škodlivých látek

(například rtuti ze zářivek) do přírody.

Zpětný odběr zářivek pro naši obec zajišťuje již několik let kolektivní systém EKOLAMP, který v České republice vytváří hustou síť sběrných míst, přispívá na provoz sběrného místa, zajišťuje přepravu sběrných nádob do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří obec Vrbice finanční prostředky, které bychom jinak museli utratit na likvidaci nebezpečných odpadů.

Ročně se prostřednictvím kolektivního systému EKOLAMP podaří recyklovat kolem 5 milionů kusů zářivek a výbojek. To představuje 25 - 30 kg toxické rtuti, která by jinak mohla znečistit vodu o objemu téměř dvou Lipenských přehrad. Pomozte i vy chránit své zdraví a přírodu našeho města a nevyhazujte úsporky do koše.

Mapu sběrných míst naleznete na www.ekolamp.cz.

ekolamp

I v letošním roce se v naší obci konala tradiční Tříkrálová sbírka. Koledníci chodili dům po domu v sobotu 9.1.2016. V posledních letech nemáme větší problém dát dohromady dostatečné

množství skupinek. Koledníků je dost a moc všem, kteří se jakkoliv podíleli na této sbírce, děkujeme. Nesmíme zapomenout na všechny, co jakoukoliv částkou přispěli a pomohli tak lidem

v nouzi. Nakonec trochu statistiky. Každý rok se naše obec v příspěvcích (v přepočtu na obyvatele) pohybuje v předních příčkách. V roce 2013 to bylo dokonce první místo v okrese Břeclav.

2012 – 39.574,-

2013 – 47.501,-

2014 – 45.465,-

2015 – 46.274,-

2016 – 48.310,-

Pán Bůh zaplať za každý dar.

*Jménem Oblastní charity
Břeclav Pavla Bukovská*

BOŽÍ TĚLO

Slavnost Těla a krve Páně, dříve zvaná Boží Tělo, je specifická pro katolickou církev, neboť se začala slavit, aby se zdůraznila reálná přítomnost Ježíše Krista, a to jak v jeho Božství, tak v jeho lidství v Eucharistii - Nejsvětější svátosti, neboť dle nauky katolických a pravoslavných křesťanů Tělo Páně je proměněná hostie (chléb) a krev je proměněné víno. Patří mezi pohyblivé svátky, to znamená, že v různé roky připadne na různé datum. Slavnost se koná vždy ve čtvrtek v období po skončení liturgické velikonoční doby, po slavnosti Nejsvětější Trojice. Datum slavnosti je tedy odvozeno od data Velikonoc.

Čtvrtek je den, kdy Ježíš slavil se svými apoštoly poslední večeři a při ní poprvé proměnil chléb a víno ve svoje tělo a svoji krev. Protože během Velikonoc na Zelený čtvrtek, v den připomínky Ježíšova zatčení a začátku jeho utrpení, nemůže slavnost naplno vynít, slaví se samostatně po Velikonocích. Svátek zavedl papež Urban IV. v roce 1264.

Pro slavnost je typické podávání přijímání věřícím pod obojí - hostie se buď namáčí ve víně (tělo v krvi), nebo někde v menších společenstvích po přijetí hostie ještě věřící pijí z kalicha proměněné víno. Po mši bývá alespoň krátká adorace.

V závěrečné části mše svaté je zvykem

konat procesí s baldachýnem a zastavovat se při jednotlivých vyzdobených oltářích za zpěvu eucharistických písní. Družičky - mladé slečny - jsou oblečeny v bílém a házejí plátky květin - nejčastěji růže a pivoňky před kněze, který pod baldachýnem nese v monstranci Nejsvětější svátost - (proměněnou velkou hostii). Květy posypaná cesta je jedním z výrazů úcty k Ježíši nesenému v průvodu. Kolem baldachýnu jdou ministranti se svícemi.

Slavnostní průvod s Nejsvětější svátostí ven mimo prostor kostela se koná až do současnosti.

Z odborné čtení Pavla Bukovská

Co s nimi, když doslouží?

Sběr a recyklace vysloužilých elektrozařízení

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejnách elektro.

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny k dalšímu využití.

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce – a to bezplatně!

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechládí, mixérem, který nedrtí, či vrtáčkou, která nevrtá?

Chlazení
chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výčepní zařízení s chladicím médiem...

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čističe, pečí zařízení do 10 kg...

Nářadí, hobby, dílna
pily, vrtáčky, brusky, řezačky, aku šroubováky...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, holicí stroje, kávovary, fény, kuchyňské roboty, rychlovarné konvice...

Zahrada
elektrické sekačky, křovinořezy, elektrické nůžky na živý plot...

www.elektrowin.cz

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby koloběh elektrospotřebičů někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém ELEKTROWIN.

V minulém zpravodaji jsem psala, jak dělí čínská medicína rok a k ročnímu období přiřazuje orgány v těle. Tentokrát to vezmu podrobněji, po měsících.

KVĚTNOVÉ dny se pomalu, ale jistě prodlužují, jsou čím dál tím víc teplejší, máme větší potřebu trávit čas venku, setkávat se s přáteli a vše směřovat k radosti ze života. Radost, snění, bezstarostnost jsou emoce, které podle čínské medicíny přísluší elementu ohně. V květnu je tedy nejvíce oslabeno srdce, kterému právě element ohně náleží.

Oslabení srdce se na fyzické úrovni projevuje arytmií, dušností, otoky, hormonálními poruchami, nízkým nebo naopak vysokým krevním tlakem, potížemi se spánkem a usínáním, bolestmi šíje a hlavy, pocením, návaly horka, neklidem či maniodepresivními stavy. Na duševní rovině jsou to projevy žárlivosti, hyperaktivní jednání, workoholismus, impulsivnost, hyperaktivita či vyčerpanost, ztráta energie a únava.

Každý den od 11-13 hod je naše srdce neaktivnější, proto je vhodné mít klidnější režim a nepřijímat nic, co nás extrémně nabudí (kofein, černý čaj, ale i hádky, stres nebo extrémní sporty) a není dobré jej zatěžovat ani velkým množstvím potravy. Obezita i nadváha výrazně přispívá k oslabení srdce, je proto důležitá alespoň malá denní fyzická aktivita. Pro zdravé cévy a srdce je důležitý pohyb, srdce je sval, který pravidelnou aktivitou sílí.

K srdci náleží hořká chuť, takže potraviny právě této chuti posilují naše srdce. Zařadte do svého jídelníčku výrazné množství zeleniny, zejména čekanku, kopřivu, polníček, červenou řepu, červenou papriku, růžičkovou kapustu, rukolu, saláty, zralá rajčata, ředkvičky. Z ovoce nám poslouží kdoule, maliny, ostružiny, borůvky, angrešt – nebo kterékoliv, které právě roste. Z luštěnin jsou to převážně naklíčené mungo fazolky, sójové klíčky, čerstvý hrášek, červené fazole. Mezi vhodné

obiloviny patří amarant, pšeničné klíčky nebo žito. Z mas je vhodné jehněčí a skopové. Je dobré omezit sůl, která zadržuje v těle vodu. Omezit konzumaci smažených, nezdravě tučných jídel a uzenin. Mléčné výrobky konzumovat převážně zakysané. Výborné jsou čerstvé bylinky a koření jako šalvěj, bazalka, oregano, rozmarýn, saturejka nebo kurkuma. Na posílení srdce se doporučuje syrový česnek, zázvor, cibule, lněné semínko nebo také pití čajů z kozlíku lékařského, třezalky, meduňky, srdečnicku, pelyňku, květy i listy hlohů.

ČERVEN symbolizuje příchod léta, krásných dlouhých teplých dní a krátkých voňavých nocí. Vše v přírodě začíná pomalu „jen být“. V červnu je nejvíce ohroženo tenké střevo. Tenkým střevem přijímáme potřebné živiny do těla a je tedy vstupní branou pro vstřebávání výživných látek a tekutin do organismu.

Tenké střevo je tvořeno dvanáctníkem, lačníkem a kyčelníkem. Poruchy těchto částí mají druhotně vliv i na páteř, slinivku, a tím i na sliznice. Bolesti žaludku, nadýmání a průjem patří k projevům onemocnění. K nejčastějším potížím vycházejících z nerovnováhy tenkého střeva se řadí průjem. A to jak ten akutní, tak i chronický. Pokud jste se setkali s tzv. průjmem ze strachu, třeba před důležitým setkáním, zkouškou, cestou, tak to nám jen naše tělo říká, že jsme pod tíhou strachu a nesprávného vyhodnocení situace. Důvěřujeme si, mějme se rádi takoví, jací jsme. Stres, kritičnost i sebekritika a neustálé a neúměrné analyzování sebe sama jsou největšími nepřáteli tenkého střeva.

Neaktivnější doba pro tenké střevo je mezi 13-15 hod. Není tedy vhodné jej v tuto dobu zatěžovat jakoukoliv stravou, která v něm bude dlouhodobě stagnovat. Důležité je konzumovat přirozené potraviny obsahující vlákninu a vyvarovat se chemicky upraveným potravinám, bílému cukru, velkému množství živočišným tuků. Omezme bílé pečivo, kávu a alkohol. Je dobré pít dostatek tekutin, zejména zelený čaj.

Co se týče typu stravy, vycházíme z doporučení pro předešlý měsíc květen a doplníme ji o to, co nám nyní roste – špenát, ředkvičky, zelené saláty, čekanka, chřest, okurky, rajčata, jahody, třešně, maliny. Pro posílení slinivky a zlepšení stavu sliznic střev je vhodné zařadit bezlepkové obiloviny, jako jsou jáhly, quinoa, pohanka, amarant, či rýže. Výborné jsou čerstvé bylinky jako pažitka, máta, tymián, šalvěj, bazalka, oregano, rozmarýn, saturejka nebo třeba kurkuma.

ČERVENEC nese vidinu krásných slunečných a hlavně teplých dní. Sluníčko vychází brzy a vnáší do červencových dní tolik potřebné energie. Radost, snění, bezstarostnost, ale i žárlivost jsou emoce, které nás začínají více provázet v našich životech.

V červenci je nejvíce ohrožen systém krevního oběhu. Mezi 19. – 21. hodinou je nejsilnější energie krevního oběhu, nejslabší pak ráno mezi 7. – 9. hodinou. Oslabení krevního oběhu se projevuje především změnou srdečního rytmu či tepu, poruchami spánku, celkovou tělesnou slabostí, výskytem křečových žil, hluboké příčné praskliny na jazyku, poruchou srážlivosti krve, kornatěním cév, ztěžknutím a mravenčením končetin, křečemi dolních končetin a zejména také vysokým či nízkým krevním tlakem.

Zcela zásadní je odlehčit jídelníček, vyvarovat se všem tučným pokrmům a omezit solení. Sůl krevnímu tlaku skutečně neprospívá. V těchto horkých dnech je důležitý pitný režim. Ideální je voda, ne moc studená, s trochou máty a citrónu nebo naředěné čerstvě vyliované šťávy z ovoce. Z obilovin zařadte zejména pohanku, která je výrazným zdrojem rutinu, jež zpevňuje cévy, dále obilné klíčky, kukuřici a rýži. Zaměřte se na přísun omega-3 mastných kyselin, konzumujte hojně vlašské ořechy, dýňová semínka, ryby jako makrely, lososa, pstruha, tuňáka. V tomto teplém období konzumujte zeleninu v jakémkoliv velkém množství, zejména listovou. Dále pak rajčata, červenou řepu, okurky, špenát, brokolici, květák, ledový či hlávkový salát, čínské zelí, hrášek, fazolové lusky, artyčoky, jakoukoliv, která je nyní dostupná. Ovoce konzumujte sezónní, vypěstované v místě, ve kterém se právě nacházíte. Na krevní oběh působí dobře také řada koření, zejména skořice, barevný pepř, hřebíček, fenykl, koriandr, majoránka, kmín či rozmarýn. Je důležitý i dostatek minerálů, jako je vápník, hořčík, zinek a draslík.

Martina Mikulicová

PROJEKT ELEKTROWINU „JSEM ZPĚT“ SE ÚSPĚŠNĚ ROZBĚHL

Stále větší obrátky nabírá projekt „Jsem zpět“, který připravil a uvedl do provozu kolektivní systém pro sběr a recyklaci starých spotřebičů ELEKTROWIN. Jeho pilotní fáze začala na sklonku roku 2014.

Jde o spotřebiče, jichž se lidé chtějí zbavit, protože je už nepotřebují. Ať už z důvodu jejich náhrady za modernější typy nebo se například po stěhování již nehodí, i když jsou stále funkční a mohly by potřebným sloužit i dále.

Na tuto možnost pamatuje i zákon o odpadech, kde se hovoří o „opětovném použití“. To ale dlouho zůstávalo jen teorií, zejména z důvodu nákladů na technické přezkoušení nezávadnosti daného elektrozařízení tak, aby výrobek odpovídal při předání novému majiteli všem legislativním požadavkům. Do praxe ji začal zavádět právě ELEKTROWIN. Projekt dostal

jméno „Jsem zpět“ a podrobnosti o něm můžete získat na jeho internetových stránkách www.jsemzpet.cz.

„Nově jsme na webové stránky www.jsemzpet.cz umístili formulář, přes který si lidé mohou prověřit, zda jejich spotřebič vyhovuje kritériím pro zapojení do projektu. Pokud zjistí, že vyhovuje, mohou jej přímo nabídnout k opětovnému použití a my si pro něj přijedeme rovnou k nim domů“ popisuje nynější etapu vedoucí zákaznického oddělení ELEKTROWIN a.s. Jan Marxt.

Prvním krokem bylo vytvoření sítě míst zpětného odběru, do kterých je možné speciálně odevzdávat i spotřebiče, o kterých si jejich majitel myslí, že je možné je ještě dále používat. Pomohli ji vytvořit autorizovaní servisní gestoři, kteří jsou viditelně označeni jako místa zpětného odběru a přípravy elektrozařízení k opětovnému

použití. Ti na základě stanovených kritérií vybírají vhodné spotřebiče, které ještě mohou posloužit svému původnímu účelu, provedou na nich případné drobné opravy a garantují, že budou dále bezpečně fungovat.

Patronátu nad projektem se ujal spisovatel Michal Viewegh, jenž návrat do života zažil na vlastní kůži. Svou zkušenost s návratem zpět do života Michal Viewegh komentuje: „I já jsem byl vlastně ‚opraven‘ a díky tomu jsem zpět, proto projekt smysluplného navracení spotřebičů těm, kteří je potřebují, podporuji.“ Před časem mu praskla aorta, což přežije jen jeden z deseti lidí.

ELEKTROWIN nabízí tyto darované spotřebiče k bezplatnému užívání neziskovým organizacím, které se věnují obecně prospěšné činnosti. První, kdo tuto nabídku využil, byl Fond ohrožených dětí.

TADY JSME DOMA

Tady jsme se narodili, tady žijeme, tu jsme zapustili své kořeny. Je to pro nás nejdražší koutek světa – tady, v dolním cípu jižní Moravy. Když vyjdete na vrbeckou Stráž, celý ten kout okem přehlídnete. Na severní straně je ohraničen Buchlovskými kopci s majestátním hradem Buchlovem, na východě se černají lesy moravských kopanic s vrchem Lopeníkem, od něho k jihu se táhnou hřebety Malých a Bílých Karpat. Jako na dlani je odtud okresní město Břeclav, v dále za ním je možno tušit vrcholy rakouských Alp. Napravo se táhnou lesy, mezi nimi se bělá lednický minaret, v oparu zahlédneme

kapli na Svatém kopečku u Mikulova a pak už se zhlédneme v zrcadle hladiny mušovských jezer, chráněných od jihu bělavými Pálavskými kopci. Pootočíme se vpravo a v zapadajícím slunci možno zahlédnout k nebi stoupající páru elektrárenských věží v Dukovanech. Za vrbeckým kostelem je vidět táhnoucí se kobyly lesy, až splynou se Žďánickým lesem a nám se otevře daleký obzor až na kloboucko, zvané též Kraj beze stínu. A kolem nás samé vinohrady, ovocné sady a obdělávané pole. Uprostřed nich si ustlaly vesničky a městečka jako malované obrázky. Tady, na Stráži, jsme chráněni od všech zvuků a hluků

civilizace, nedolehne sem hukot vlaků, ani aut z brněnské dálnice. Ticho přeruší jen pravidelný zvuk hodin a zvonů na vrbecké věži. Domov. Ano, to je to milé slovo, jež je ve všem tady kolem nás obsaženo. Jsou to ty dědinky, vinice i řeky, lesy i vrbecká Stráž. Člověk si ten pocit domova uvědomí, když se například vrací z pobytu v cizině domů. Uvědomí si bezpečí a klid pod krovky moravských chalup, laskavou matčinu náruč a zní mu v uších ten všem známý nápěv – v sadě skví se jara květ, zemský ráj to na pohled...

Marie Kachyňová,
květen 2014

VRBECKÉ JARO

Když přišlo jaro, ohlásilo se většinou teplým větrem, který začal foukat od jihu a nezáležal pod kabát. Tak se vysušil poslední sníh, který doposud ležel na mezích. A na kraji vrbeckého Hájku se rozvoněly fialky a plicník, pod stromy se bělaly sasanky a mařinka vonná. Ve vinohradech se pilně pracovalo, opozdilci stříhali, ostatní vázali tažně, odorávali a odkopávali po zimě zahrnuté hlavičky révy. V Hájku děcka trhala do kytiček modré fialky, kolem dokola kytky naskládala tmavozelené lístečky a převázala nejdelšími stonky. Z barevných kvítků plicníku se dala vysávat sladká šťáva, ale do kytiček se moc nehodily, po

cestě z Hájka zvadly. Sasanky a mařinka vonná tvořily voňavý koberec a měkce se po něm šlapalo. Sem tam mezi habry a duby stála jíva a na ní první pastva pro včely – kočičky. A opodál, na keřích lísky, zlaté svítily jehnědy, my jsme jim říkali barušky. Těch jsme si pár větviček utrhlly, ale to jen před květnou nedělí nebo na Velikonocy. Od Hájku k Vrbici byla cesta lemovaná úzkými políčky a na nich se teď pilně selo a sadilo. Obilí i řepa, mrkev, hrách a ostatní plodiny. Všude bylo vidět lidi sehnuté nad prací. Bylo slušností, málem povinností, je pozdravit a dodat: „Pomož Pánbůh!“ a samozřejmostí bylo odpovědět: „Dejž to

Pánbůh!“ Tak se lidi při práci vzpřímili, narovnali hřbet, podívali se, kdo je to zdravý a většinou ještě pár slov přidali. Než se začalo stmívat, dodělala se práce, na ten den naplánovaná, hospodáři očistili motyky a hrábě od hlíny, zbytek sadby nebo osiva hodili na vůz, nebo jen tak v nůši na záda, motyky přes rameno a ubírali se k domovu. Každý sebou nesl i trochu trávy, pampelišek či kopřiv pro kuřátka a jinou drůbež, která se dychtivě po dlouhé zimě vrhla na zelené krmení. Stejně jako lidé se příroda i zvířata konečně dočkala zase jara...

Marie Kachyňová,
duben 2012

ÚSPĚCHY VRBECKÝCH RODÁKŮ

Už v předcházejících číslech zpravodaje jsme psali o úspěšných mladých Vrbečácích a v tomto čísle opět pokračujeme. Připravili jsme pro Vás rozhovor s vrbeckým rodákem **Ladislavem Křápkem**.

Vrbečáci tě můžou znát pod jménem Křápek, ale ve světě už jsi Krapek, proč sis jméno změnil?

Jméno jsem si nezměnil, odstranil jsem jen diakritiku... Poprvé jsem se nad tím vážně zamyslel, když jsem začal spolupracovat s produkcemi v zahraničí a často vznikaly komické přepisy - byl jsem pan Kašpárek, Kůšpek atd... Pak jsem se v roce 2007 odstěhoval na chvíli do Londýna a byla z toho nutnost. Písmena s háčkem nikde mimo ČR neumí vyslovit ani napsat...

Vystudoval jsi Divadelní fakultu Akademie múzických umění (DAMU), je to těžká škola? Jaký obor sis vybral?

Studoval jsem herectví alternativního a loutkového divadla. Záleží na tom z jakého úhlu se ta obtížnost hodnotí... Pro mne bylo nejtěžší přijít k přijímacím zkouškám, neotočit se a hned zase neodejít. Herctví je křehká věc, jste odhalen, všichni se na vás dívají a zkoumají vás. Jsem spíš plašší typ a přežít to ve zdraví byl pro mne těžký úkol. Ale daleko těžší po tom všem bylo moje rozhodnutí ze školy odejít... zjistil jsem totiž, že je to diametrálně odlišné od představ o divadle, které jsem měl... Jinak škola byla zábavná - předměty jako šerm, jízda na koni nebo akrobacie, se vám v životě hodí...

Jaké je tvoje povolání, mám tušení, že se pohybuješ mezi herci...

Můj rozptyl je v celku veliký. Mám svoji produkční agenturu LaK produkce. Spolupracuji se skupinou herců, které zastupuji jako jejich agent. Starám se o smlouvy, domlouvám výši honorářů, komunikuji s médii, hlídám jejich diáře atd., prakticky všechno, co si

dotyčná osoba přeje. No a pak se věnuji projektům, které mne zajímají. Pro nadaci Archa Chantal produkuje kalendář Proměny, jehož výtěžek jde na úpravu dětských oddělení v nemocnici. Pro jinou neziskovou organizaci zajišťuji peníze na stavbu školy v Himálajích nebo pro další organizaci, která pracuje s lidmi s postižením po mozkové mrtvici, hledáme financování pro jejich činnost. Dříve jsem dělal mediální servis pro Azylový dům pro matky s dětmi v tísní atd. S představením, které jsem spoluprodukoval, jsme v březnu měli premiéru v Praze a Reykjavíku. Úplně stejně veliký prostor v mém životě zabírá homeopatie. Mám ordinaci a ve vybrané dny ke mně přichází klineti s jejich problémy.

Jak ses ke své profesi dostal?

Přirozeným vývojem. Nejdřív jsem pracoval jako herec a při zkoušení v divadle Komédie mě oslovila Vanda Hybnerová do jejího nového představení, kde jsem měl hrát. Během zkoušení odešel produkční, a tak jsem se produkce ujal já. Pak jsem v Londýně studoval management umění a po návratu do ČR mě oslovil Bolek Polívka s nabídkou na

místo ředitele Divadla Bolka Polívky...

K homeopatii jsem se dostal díky problémům s dýcháním, které mě trápily od dětství, a po návštěvě u homeopatky Inky Pinkavové celý můj problém během několika měsíců úplně zmizel. Fascinovalo mě to, tak jsem se přihlásil na homeopatickou akademii. A tak nějak je to se vším, vše plyne v přirozeném řádu.

Co tě na tvé práci baví nejvíc?

Všechno! Mám to štěstí, že jsou všechny moje práce taky mým koníčkem, takže je všechny dělám rád. Potkávám se se zajímavými lidmi a jsem rád, když nečím, co udělám, můžu někde pomoci. Baví mě na tom ta svoboda a různorodost.

V loni jsme tě měli v knihovně,

kde jsi nám vyprávěl o své cestě malým Tibetem. Jak ses k této zajímavé „dovolené“ dostal?

Do Ladakhu jsem jel v době, kdy jsem měl na starosti chod dvou divadel, agenturu, studium na škole a v celém dnu mi nezbyvalo nic víc než pár hodin spánku. Hledal jsem tedy místo, které je co nejdál od Evropy, místo, kde jsou vysoké hory a kde je buddhismus přirozenou součástí života, kde není signál a kde se dá volně nadechnout. No a našel jsem další nový domov...

Plánuješ do budoucna nějakou další zajímavou cestu?

V září se chystám na Korsiku, na podzim bych rád navštívil Island a v lednu se snad chystám do Brazílie. Těším se na léto, to spávám, pokud to jde, nejraději venku v hamace...

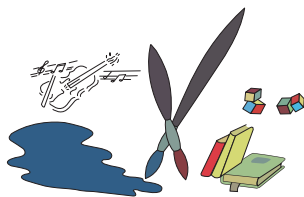
Kde ve světě se ti líbilo nejvíc a proč?

Líbilo se mi všude, kde jsem byl. Místa nejraději poznávám tak, že splynu s místními lidmi a pohybuju se stejným tempem jako oni. Vždycky se pak pro tu zemi, kde jsem, nadchnu a hned se tam chci přestěhovat. Nejdřív jsem tak našel domov v Londýně, pak v Ladakhu, následně na Korsice, teď zase v Reykjavíku. Ale vždycky se pak rád vrátím do Prahy a pak ještě raději na Vrbici, tady jsem opravdu doma...

Vrátíš se někdy na Vrbici?

Určitě! S Tím počítám... Na stáří bych si pořídil malý vinohrad - představuju si, že budu kouřit viržinka, budu mít tmavě modrou zástěru, na hlavě slamák, budu popíjet červené víno, které si sám vyrobím, a vzpomínat na moje cesty a život, který jsem prožil. Na zimu zavřu krám a pojedu na Korsiku, tam bych chtěl mít malou zahrádku pod horama a koně... na jaře zase zpátky na Vrbici. Umřít bych pak chtěl v Himálajích, aby mě tam snědli ptáci. A bude klid...

OBECNÍ KNIHOVNA VRBICE

V knihovně se pořád něco děje. Knihovnu tvoří lidé, a tak se snažíme, aby jich knihovnu navštěvovalo co nejvíce. Proto ani v letošním roce knihovna nezahálí a má pro Vás plno novinek a zajímavého čtení.

V prvé řadě se zastavíme u knižních novinek. Začátek roku byl pro knihovnu ve znamení knižních darů, a to od dvou sponzorů: nakladatelství Fantomprint – kdy jde vesměs o knížky se sci-fi a fantasy tématikou, případně s motivy z herních světů (85 titulů), a společnost Knihy Dobrovský edice Omega – kdy jde o báje a legendy, ale i díla významných světových autorů (30 titulů). Tyto knihy byly knihovně poskytnuty zcela zdarma a jsme za ně velmi rádi. I v letošním roce využijeme nabídku Útvaru regionálních služeb Měk Břeclav - nákupu knih z prostředků obce, kdy nám nakoupí knihy z oblasti naučné

literatury pro děti za zvýhodněné ceny.

Další velmi milou novinkou je získání dotací v celkové hodnotě 56000,- Kč. Zmíněné dotace jsou zaměřeny na všechny věkové kategorie, cílem těchto projektů je vytvoření atraktivní nabídky aktivit pro všechny, která by měla napomáhat rozvoji prorodinné politiky v obci. V průběhu roku budou také nakoupeny knižní tituly pro děti – beletrie, naučná literatura. Maximálního pohodlí pro uživatele v knihovně docílíme dovybavením a zmodernizováním prostor knihovny - pohodlným sezením, rozdělením do klidových zón, umístění koberců a sedacích pytlů. Pro vytvoření příjemných zákoutí budou zakoupeny také lampičky, jak pro zkvalitnění pracovního prostředí u PC, tak i na čtení u stolečků. Na záchody budou instalována zrcadla. Z knihovnického hlediska chceme knihovnu zútulnit kvůli zefektivnění práce knihovnice – zjednodušené grafické označení žánru, zakoupení pájky pro rychlejší balení knih, vazací stroj bude využíván jak knihovnicí, tak i uživateli jako nová služba nabízená knihovnou. Pro lepší samoobslužnost uživatelů knihovny budou zakoupeny schůdky. Z důvodu ochrany fondu jsme také nuceni nakoupit zastiňovací

rolety od střešních oken a knižní zarážky, aby se knihy v regálech neničily. Novou službou knihovny bude díky dotaci možnost poslechu audioknih – zakoupení CD/MP3 přehrávače. Léto a čas prázdnin se blíží, my však neholdáme zahálet – chystáme se provést několik změn. V návaznosti na to a s naším přesvědčením, že knihovny mají být barevné a mají experimentovat s barvou, vymalujeme chodbu ke knihovně.

A jaké akce Vás i knihovnu
v nejbližší době čekají?

21. 5. Pedig a drátkování

1. 6. Pasování prvňáčků na čtenáře

29. 6. Návštěva knihovníků z Blanska

13.7. Výtvarná dílnička

8. 8. – 12. 8. Příměstský tábor na Vrbici

17.8. Výtvarná dílnička

24. 8. Pojď si hrát

31. 8. Rozloučení s prázdninami

Knihovna bude o letních prázdninách zavřena **25. 7. – 12. 8.** V jiných dnech bude knihovna otevřena v pondělí, středu a pátku vždy od 15:00 do 19:00.

Přeji Vám příjemné léto!

Klára Beranová, knihovnice

ZPRÁVA O NOCI S ANDERSENEM

V pátek 1. dubna jsme s dětmi nocovali v knihovně a užili si tak tvořivou, dobrodružnou i pohádkovou Noc s Andersenem. Na Vrbici se NsA zúčastnilo 13 dětí a 3 dospělí. K mému údivu se na letošní ročník přihlásilo 12 hochů a pouze jedna dívka. :) Na partu spáčů jsme byli tříčlenný tým dospělých.

No a co vše se v knihovně dělo? V odpoledních hodinách děti přišly do knihovny obtěžkány spacáky, karimatkami, oblečením, ale i dobrotami od maminek. Děti si na zem připravily „ležení“ – karimatky, polštářky a spacáky, usadily se na zem a poslouchaly. Naše NOC začala v již tradičním představením H.CH.Andersena a jeho tvorby. Večer jsme spolu strávili luštěním tajeňky a nemohlo chybět ani tradiční promítání. Spát jsme šli až kolem půlnoci. Ráno jsme společně posnídali buchty a koláče od maminek a rozešli se domů. Naše Noc s Andersenem se nám opravdu vydařila a myslím, že si ji příští rok zopakujeme.

A co napsaly děti o Noci s Andersenem?

Na Noci s Andersenem se mi nejvíc

líbilo všechno. Byla tady velká sranda. Jak jsme spali, tak se nám vůbec nechtělo spát. Paní knihovnice řekla asi 100x BUĎTE TICHŮ! Adam Kolář

Nejvíce se mi líbil film a že jsme šli pozdě spát. Erik Střeštík

Mě se tu líbily filmy a ty kvízy. Ale nejvíce se mi líbilo spaní. Líbilo se mi ještě, jak jsme spolu spolupracovali a jak jsme se mezi sebou bavili. Katka Rabušicová

Na Noci s Andersenem se mi nejvíc líbil film. V noci jsem nemohl usnout. Líbilo se mi i kvízy. Jirka Hanzlík

Na Noci s Andersenem se mi líbily filmy, pozdní večerka a snídaně. Nelíbilo se mi vstávání. U snídaně jsme měli všichni buchty. Vojta Janošek

Na Noci s Andersenem se mi nejvíc líbilo dívání na filmy. A nelíbilo se mi vstávání. Dominik Herůfek

Dívali jsem se na filmy. Byla tu sranda. Byla společná snídaně. Filip Vykydal

Na Noci s Andersenem se mi líbilo, že jsme nešli brzo spát, film Mimoni a hry. A nelíbilo se mi vstávání. Lukáš Burian

Na Noci s Andersenem se mi nejvíc

líbilo, jak jsme hráli hru a jak jsme si používali filmy. Dívali jsme se na Hotel Transilvânia 2 a na Mimoně. Bylo tu dobře. David Hošek

Nejvíce se mi líbilo, že jsme se mohli dívat na filmy a že jsme mohli spát v knihovně. Nelíbilo se mi, že v pokoji, kde jsem spali pořád někdo chrápal a prděl. Jan Knápek

Na Noci s Andersenem se mi líbilo, že jsme si to užili, a film. Taký sem se dobře vyspal. A nelíbilo se mi, že tam pořád někdo chrápal. Toník Babyč

Mě se na Noci s Andersenem líbily filmy a kvízy. Potom jsme šli spát a skoro všichni nespali. A pak se mi líbilo pohoštění. Prostě všechno. Dominik Bařina

Na Noci s Andersenem se mi nejvíce líbilo, jak jsme se v noci dívali na film. Líbila se mi taky společná snídaně. Tobiáš Sedláček

Uklidíme svět Uklidíme Česko

Uklidíme svět, uklidíme Česko je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky. Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. Protože víc rukou víc uklidí, rozhodl se Spolek Ekosmák spojit síly s Českým svazem ochránců přírody – dlouholetým organizátorem akce Uklidíme svět. Na začátku roku 2016 tak vznikla jediná úklidovka pod společným názvem Uklidíme svět, uklidíme Česko. Hlavní úklidový den projektu Uklidíme svět, uklidíme Česko

proběhl v sobotu 16. dubna 2016.

Statistika celorepublikových výsledků:

Úklidů:1473

Dobrovolníků:52359

Dětí (<18):32850

Podíl dětí:63%

Odpadů:1403 t

Vytříděno:297 t

Úspěšnost třídění:21%

Opadu na osobu:27 kg

Vrbecký úklid pod názvem Uklidíme Vrbici jsme spojili s procházkou po obci a jejím okolí, kterou jsme zakončili u budovy čističky, kde byla

i možnost její prohlídky. Celou akci jsme uzavřeli společnou svačinou v podobě guláše. Samozřejmě bylo i zajištění pitného režimu :)

Celé akce se na Vrbici zúčastnilo 70 dobrovolníků a sesbírало se cca 800 kg odpadů. Celá akce se vydařila na jedničku. Sešlo se nás hodně a nadšení všem dobrovolníkům opravdu nechybělo. Určitě se do akce budeme zapojovat pravidelně. Všem zúčastněným DĚKUJEME!

Klára Beranová, organizátorka akce

VÍTÁNÍ NOVÝCH OBČÁNKŮ

LEDEN 2016

Natálie Jungmannová

Vítek Kocman

Ella Režná

Veronika Pavloušková

DUBEN 2016

Vítek Fridrich

MATEŘSKÁ ŠKOLA

JARO V MATEŘSKÉ ŠKOLE

„Přišlo jaro do vsí“ nebo „Zimo, zimo, táhni pryč“ – to jsou nejčastější říkadla, která se ozývají z mateřské školy na jaře.

Letos k nám byla zima milosrdná, proto i my jsme se s ní chtěli rozloučit pěkně a v dobrém.

Každý rok si totiž s dětmi uděláme „MORENU“ a jdeme ji vynést za vesnici. Tento rok jsme si s dětmi vyrobili jen malé „zimičky“, které jsme chtěli vynést za Vrbici, aby už mohlo převzít vládu jaro. Vydali jsme se na Stráž ke sklepům „ZA MLÝNEM“. Sotva jsme tam přišli, čekalo nás překvapení. Z dálky od Kobylí se belhala postava v bílém oblečení a rozhazovala sníh a krupky a snažila se nás zastrašit posledními záchvěvy zimy. Byla mírná, měla už málo síly. Přemlouvala nás, ať ji tady ještě necháme, ale děti se nenechaly ovlivnit a letos pěkně a umírněně vysvětlovaly paní ZIMĚ, že už je konec její vlády, je čas odejít.

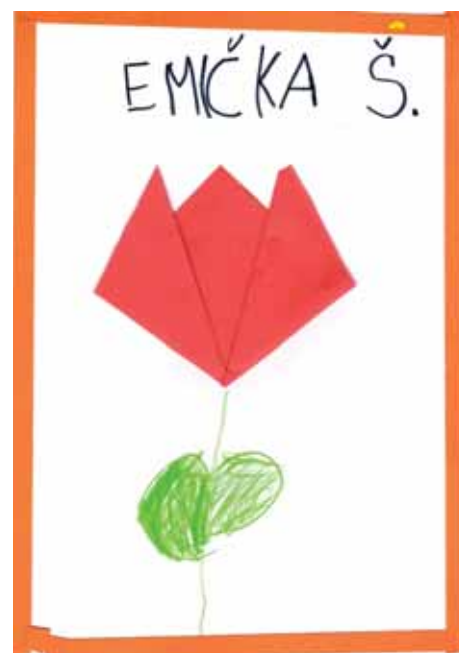
My všichni totiž nedočkavě čekáme na JARO. Nakonec nám zamávala, odešla do dálky a my jsme jí na rozloučenou zazpívali.

Jaro nejsou pro nás jen kvetoucí stromy, zelená tráva, kytky na louce, ptáci vracející se z jihu, ale i výlety do přírody a do blízkého okolí. Když se v mateřské škole řekne: „Jedeme do Velkých Pavlovic“, děti už ví, že pojedeme do EKOCENTRA TRKMANKA. Dětem se tam velmi líbí. Absolvovaly tam již několik programů. Mezi posledními programy to byl ŽIVOT U RYBNÍKA,

sázeli hrášku, mrkev, petržel, o které se teď na naší zahrádce staráme. Tomu předcházely ve třídě pokusy se semínky řeřichy a hrášku. Sázeli jsme oseníčko, zkusili jsme nasadit i travu a levanduli.

Jaro je vlastně celé o sazení a probouzení života.

Jarmila Cichrová, uč. MŠ Vrbice

CESTA CHLEBA, a tentokrát téma velmi aktuální přímo navazující na probíhající jarní období JARNÍ PROBUZENÍ.

Pěkný a poučný program, ze kterého si děti odnesly poznatky o klíčení a sazení semínek rostlin. Zkusily si zasadit semínka fazole nebo hrášku, které už byly naklíčené. Děti si je nasadily do kelímku s hlínou a ten si pak odvezly domů. O semínko doma pečlivě pečují a hlásí změny, které se s ním dějí.

My sami jsme na bylinkové zahrádce

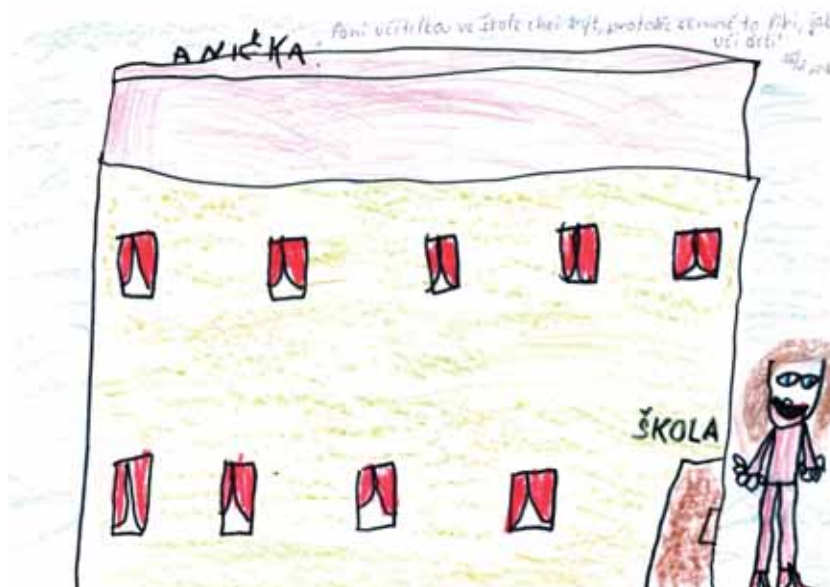
ČÍM BUDU...

Námětové hry jsou hlavní činností dětí v mateřské škole. Většinou se v nich zrcadlí povolání a činnosti, které znají z rodin. Když se ptáme, čím by chtěly děti být, nejčastější povolání jsou popelář, kosmonaut, paní učitelka, anebo povolání rodiče. Děti obvykle nechtějí být právníci, úředníci, i když se jimi v dospělosti pak stanou.

Mají své představy o práci rodičů, tady jsou některé raději anonymní názory:

„Můj tatka pracuje v práci, on v práci dává penízky a dává tam lidem papíry. Tatka má rád mamku, totiž oni si pořád dávají pusinky.“

„Maminka pracuje v práci, práci má doma, maluje lidi, vaří a maluje vlasy a nůžkami stříhá lidi.“

„Můj tatka aj někdy na práci nadává, ale líbí se mu tam.“

„Mamce se líbí v práci a taky doma. Je ráda ve vinohradě, aj tatka je rád ve vinohradě.“

„Můj tatka pracuje a prodává cihle. Moc rád nosí kravatu a košili. On je ředitel cihel.“

„Můj tatka učí velké děti, je učitel, není ředitel.“

Ještě pro pobavení pár názorů dětí, i když ne z naší školky:

„Chci být modelka, máma říká, že jsem hezká, tak ať nejsem blbá.“

„Chci být právník, bere velký peníze a škrábe se v uchu.“

„Chci být učitelkou v MŠ, chci po obědě spát.“

JÍDLO SOUČÁSTÍ VÝCHOVY

Stravování v mateřských školách je důležitou součástí ve výchovně – vzdělávacím a socializačním procesu. Předškolní období je vhodné pro nastartování způsobů chování, které se upevňují a stávají součástí dítěte, co se týče výživy a postoje k jídlu. Už v prvních letech života si dítě osvojuje stereotypy a jídelní návyky, které získá v rodině. Naučit potom přijímat u dětí nová jídla bez předsudků anebo novou kombinaci jídel je nad síly každé školní jídelny.

Ve školce se naučí společenským pravidlům v souvislosti s jídlem, musí respektovat ostatní, nerušit při jídle, nekazit ostatním chuť na jídlo, samo se při jídle ukázat.

V domácím prostředí se mnohdy tolerují určité nezpůsoby např. nesprávné používání příborů, dítě jí jenom vidličkou. Přitom špatné držení lžice se dá soustavným přeučováním odnaučit již v útlém věku.

Častou otázkou bývá, zda nutit dítě do jídla, aby aspoň ochutnalo. Ale ochutnání nefunguje na všechny děti, a tak dobrým příkladem je, že jídlo jí paní učitelka i kamarád, že jim chutná. Někdy pomůže strategie, že holčičce narostou dlouhé vlásky, že kluci budou mít svaly.

V naší mateřské škole si děti mažou pomazánky samy, mají třeba menší kousek chleba, rohlíku (jednohubku) a tu aspoň ochutnají namazanou.

Když si děti samy jídlo připraví, tak jej minimálně ochutnají a aspoň dvakrát si kousnou. Někdy si děti na chléb dají zeleninu, mají bagetu a ta chutná nejlépe.

Naše paní kuchařky se snaží vařit chutně a myslím i zdravě, zúčastňují se seminářů spojených se zaváděním nových trendů vaření. I když poznatek z praxe - jak je jídlo nové, děti raději ani nechtějí ochutnat. Klasickou českou kuchyni milují. Sestavit v dnešní době jídelníček se rovná malému sudoku, aby skladba jídelníčku splňovala spotřební koš, pestrost a jídla se v měsíci neopakovala.

Pokud má opravdu některé dítě k určitému jídlu averzi, je dobré, když to

rodiče oznámí paní učitelce. Na talíř však patří celý oběd, domluva s dítětem může být, že omáčka je na okraji. Dítě ochutná a zjistí, že je dobrá a nakonec si přidává. Školka má šanci kultivovat návyky dětí a může je i seznámit s potravinami a pokrmy, které z rodin neznají.

Desatero hygienických dovedností pro děti:

1. Myj si ruce před jídlem, po použití WC, kdykoliv, když přijdeš z venku.

2. Čisti si zoubky nejméně 2x denně, můžeš i po obědě.

3. Starej se o své oblečení, aby bylo čisté, aby v něm bylo dobře (ani zima, horko).

4. Snaž se sám obléknout, svléknout, obout.

5. Starej se o hračky, dávej na ně pozor.

6. Udržuj ve svých věcech

pořádek, dávej je na své místo.

7. Běhej, skákej, pohybu se.

8. Jez hodně ovoce, zeleniny, které před jídlem omyj a v ústech řádně rozkousej.

9. Hodně pij.

10. Aspoň půl hodiny odpočívej po obědě.

zpracovala Jana Kadlecová
(Zdroj Informatorium)

HODNĚ CUKRU, MÁLO ZELENINY, TAK JEDÍ ČESKÉ DĚTI

Stravování ve školách se řídí hygienickými a dalšími předpisy. Ty mimo jiné ošetřují i skladbu surovin. Podle nového doporučení SZÚ by školy měly nabízet především maso drůbeží, krutí, telecí, jehněčí, ryby a méně maso vepřové. Vepřové maso, v porovnání s masem drůbežím a hovězím, má méně minerálních látek, které jsou nezbytné pro rostoucí organismus.

Velkým problémem pro mnohé školy je plnění spotřebního koše. Kamenem úrazu jsou luštěniny. Jak dětem luštěniny nabízet, aby jim skutečně chutnaly a nevznikal v nich odpor? Dobrá rada je drahá, řešení je bohužel od začátku v ruce rodiny. Jedním z možných řešení je postupně zařazovat menší množství luštěnin do některých jídel, např. do polévek, omáček nebo salátů.

Nový pokyn víceméně zakazuje podávat ve školách uzeniny. Úplný zákaz podávání uzenin ve školních jídelnách nepovažují za rozumný, i když odpor vůči nim je z nutričního i zdravotního hlediska oprávněný, myslí si Doc. Fraňková (uznávaná odbornice na dětskou výživu). Obsah soli v uzeninách přispívá k jejímu nadužívání, většina uzenin má vyšší obsah tuku, na druhou stranu jen malé množství kvalitních uzených produktů podávaných dětem ve školní jídelně může stěží poškodit jejich zdraví. Je však nutno připočítat toto množství k tomu, co konzumuje dítě doma. Školní jídelna přispívá zřejmě jen malou měrou ke konzumaci a návyku na uzeniny.

Mnohé dnešní děti mají nadváhu, a přitom řada z nich je podvyživená. Jak je to možné? Podvýživa u dětí s nadváhou je jednou z „nemocí bohaté společnosti.“ Pro její diagnostikování a léčbu se musí

nejprve vyloučit faktory, za které dítě nemůže. Např. poruchy žláz, genetické poruchy. Pokud se vyloučí chorobné změny, zbývá jídelní režim dítěte, nejenom kvantum, ale i složení. Dítě konzumuje sice mnoho potravy, což se projevuje nadváhou, ale přitom trpí nedostatkem některých vitaminů, minerálních látek a bílkovin. Je to typický projev skryté podvýživy. Mluví se o prázdných potravinách (o prázdných kaloriích). Jsou to obvykle různé pamlsky nebo nápoje, které nepřispívají k normálním fyziologickým procesům, nepodporují růst svalové hmoty, neposkytují ochranné látky, mají tedy malou hodnotu a při pravidelné a dlouhodobé konzumaci jsou dokonce škodlivé.

Velkým problémem současnosti je nadměrná konzumace cukru. Začíná to tím, že se dětem podávají sladké kaše, slazený čaj, limonády s obsahem cukru, sladké moučníky, čokolády, dávají se jim jako odměna za dobré chování, někdy i

jako forma úplatku. Sladké pochoutky by měly být něčím mimořádným, např. při oslavě narozenin, konce školního roku. Nadměrná konzumace sacharidů má podíl na vzniku obezity, diabetu 2. typu a dalších civilizačních onemocnění. Sacharidy ale v jisté míře do lidské výživy patří. Cukry jsou zdrojem rychle uvolnitelné energie, což je důležité u pohybově vysoce aktivních dětí či sportovců. Cukry snižují psychickou tenzi, redukují mentální stres, přispívají k příjemnému pocitu pohody. Jak bychom mohli podíl cukru v našem jídelníčku omezit? Neměli bychom navykat na sladké jako všelék na všechny bolístky. Do výživy musíme začlenit pravidelnou konzumaci ovoce jako náhradu sladkostí a samozřejmě součást denního jídelníčku, a stejně tak zvýšit konzumaci zeleniny.

Zpracovala Markéta Svrčková,
vedoucí školní jídelny, zdroj Doc. PhDr.
Slávka Fraňková, DrSc., uznávaná
odbornice na dětskou výživu

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Základní škola Vrbice děkuje:

- p. Pavlu Bártovi za veškeré opravy plastových oken a dveří ve škole
- pí. Veronice Hoškové za dárčky pro děti k zápisu do 1. třídy
- p. Petru Vajbarovi za výrobu dřevěné pomůcky do 1. třídy

RECITAČNÍ A PĚVECKÁ SOUTĚŽ

RECITACE

1. ročník

1. Magdalena Grégrová
2. Hana Varmužová, Matěj Grégr
3. Daniela Jiroušková, Sára Horáková, Šimon Salajka, Martin Vajbar

2. ročník

1. -
2. Vilém Veverka
3. Denisa Gallinová, Leona Hasíková, Eliška Havelková

3. ročník

1. Vojtěch Janošek
2. Lukáš Knápek, Erik Střeščík
3. Ema Dobrovolná

4. ročník

1. Tereza Bílková, Anton Babyč, Alexandr Babyč
2. Kamila Bukovská, Adam Kolář
3. Marie Petrásková, Lukáš Burian

5. ročník

1. Anna Zborovská, Julie Veverková
2. -
3. Nella Zapletalová, Jiří Hanzlík

ZPĚV

1. Magdalena Grégrová, Sára Horáková, Hana Varmužová, Matěj Grégr

1. Vilém Veverka
2. Adéla Bílková, Leona Hasíková, Eliška Havelková

1. Vojtěch Janošek
2. Lukáš Knápek

1. Anna Zborovská, Julie Veverková

Pochvala za klavírní doprovod – Tereza Bílková.

Pochvala za účast v soutěži – Nikolas Machovský, Michal Jan Knápek.

VOJTA JANOŠEK MÁ 1. MÍSTO

V sobotu 12. března 2016 odpoledne proběhl v mikulovském kině sedmnáctý ročník pěvecké soutěže MIKULOVSKÝ ZPĚVÁČEK, kterou pořádá NS Pálava Mikulov ve spolupráci se ZŠ Valtická v Mikulově pod záštitou města Mikulova. Vrbice tu měla také svého zástupce. Vojta Janošek si ve své kategorii vyzpíval 1. místo a odborná porota navrhla postup do oblastního kola ve Strážnici, které proběhne v neděli 8. května. Budeme Vojtovi držet palce.

ÚSPĚCH VRBECKÝCH DĚTÍ VE ŽDÁNICÍCH

V neděli 10. dubna se konala ve Ždánicích další pěvecká soutěž – Zpěváček hanáckého Slovácka. I tady měla Vrbice svá dvě želízka v ohni – Haničku Varmužovou z

1. třídy a třetáka Vojtu Janoška. Oba zazpívali výborně a odnesli si ocenění. Hanička si vyzpívala 2. místo a Vojtovi byla udělena Cena cimbálové muziky.

Slohové práce dětí ze 2. ročníku na téma popis pohádkové postavy

Krtek

Krtek je oblíbená pohádková postava z Věcmičky. Jeho tělo je navaleš, ale černé, jen bříško má šedé. Má velké oči. Na hlavě mu stojí tři vlásky. Vydává roztomilé zvuky.

Ušín Věcmička

Maková panenka

Má dlouhé černé vlasy. Je malá. Hlavu jí zdobí bílé korálek. Má velké modré oči. Na sobě nosí zelené tričko a červenou sukni. Je to moje oblíbená pohádková postava.

NIKOLA GRÜZOVÁ

Vila Amálka

Amálka je malá lesní vila. Její dlouhé světlé vlasy zdobí věneček z modrých kvítek. Oči má černé, nosík malý. Nosí šaty bílé jako sníh. Chodí bosá a ležky tančící. Všechna lesní zvířátka ji mají ráda.

Káča

Loupežník Rumcajs

Je velký a pevný. Na hlavě má rožnou krásné vlasy. Má klobouk, bílou košili a na ní červenou vestu. Červené jsou i kalhoty, boty a korovná kapa. Je spravedlivý.

Jan Michra

osvobození vrbice

Ve čtvrtek 14. dubna vyrazili čtvrtáci a páťáci společně s vyučujícími směrem na Stráž, aby si připomněli 71. výročí ukončení 2. světové války na Vrbici.

U pomníku položili kytičku a vyslechli historii osvobozování obce. Po cestě se zastavili i u pomníku Marušky Kolaříkové, která byla poslední obětí války na Vrbici.

Vzkazy pro Karla IV.

Letošní rok si připomínáme 700. výročí narození českého krále a římského císaře Karla IV. První setkání s touto významnou osobností našich dějin zažívají děti ve 4. ročníku, když se v hodinách vlastivědy seznamují s jeho zajímavým životem.

Karel IV. se narodil roku 1316 jako

Vážený Karle IV.,
děkujeme ti za to, že jsi nechal postavit Karlovy Vary, Karlovu univerzitu a mnoho dobrých věcí jsi pro nás udělal. Nikolas

Dobrý den Karle IV.,
děkuji Vám, co jste pro nás postavil a jsem ráda, že se učíme o Vás ve vlastivědě. Eliška Vajbarová

Dobrý den Karle IV.,
jsem Adam Kolář z Vrbice. Chtěl bych se s Vámi sejít u vás na hradě, abychom si popovídali. O čem? To Vám řeknu až na hradě. Tak se připravte, 23.4. v pondělí přijedu. Na shledanou. Těším se na naše setkání.

Vážený Karle IV.,
Byl jsem na Karlově mostě, je to tam moc krásné. Děkuji, že jste ho nechal postavit a nechal postavit také Karlovu univerzitu, Nové Město pražské, Karlovy Vary atd. Lukáš Burian

Dobrý den Karle IV.,
chtěl bych Ti hodně poděkovat, co jsi pro naši zemi udělal. Děkujeme Ti za Karlovy Vary. Chtěl bych Tě někdy vidět a setkat se s tebou. Byl jsi prostě dokonalý. Učíme se o tobě ve vlastivědě. Dominik Bařina

Dobrý den Karle IV.,
jsem ráda, když máme vlastivědu a učíme se o Vás. Sice jsem na Karlštejně, který jste nechal postavit, nebyla, ale prošla jsem se po Karlově mostě a byla jsem v Chrámu sv. Víta. Karlův most

nejstarší syn Janu Lucemburskému a Elišce Přemyslovně. Dostal jméno Václav a až později byl přejmenován na Karla. Byl v pořadí jedenáctý český král, uměl mluvit pět jazyků a čtyřikrát se oženil - poprvé v 7 letech. Za svůj život vybudoval nový královský palác, založil Nové Město v Praze, pokračoval na stavbě Chrámu sv. Víta, nechal

je krásný a dlouhý a v Chrámu sv. Víta se nedá vůbec fotit. Všechny fotky jsou jenom černé. Jsem ráda, že jsem Vám mohla napsat. Tereza Bílková

Vážený Karle IV.,
Chtěl bych se s Vámi sejít na Karlově mostě a popovídat si s Vámi. David Lebloch

Dobrý den Karle IV.,
Já vím, že jste mrtvý, ale mám úkol. Napsat Vám krátký dopis. Tak se chci

postavit Karlův most, hrad Karlštejn a jeho zásluhou vznikla v Praze první česká univerzita ve střední Evropě. Díky jeho vládařským schopnostem české země v době jeho vlády vzkvétaly.

Čtvrtáci se rozhodli napsat tomuto významnému panovníkovi několik vzkazů.

zeptat na tyto otázky:

1. Jakou knihu máte nejraději?
 2. Jaký je to pocit vládnout?
 3. Jaký byl váš koníček?
 4. Proč jste si změnil jméno?
- Na tyto otázky mi rychle odpovězte, budu za to známkován.
S pozdravem Anton Babyč

Milý Karle IV.,
děkuji Ti za to, že ses pěkně staral o naši zemi. Nela Šálovská

Dopis Karlu IV.

Milý Karle IV.,
vítám Vás svoji pochvou na číně, kterou jste pro naši zemi vykonal. Učíme se o Vás ve škole a moc nás to zajímá. Byl jste v diplomacích jediný panovník.
Dozvěděli jsme se, že jste měl čtyři ženy, doanděl děti, uměl jste řídit diplomaticky, vášní sporty, založil jste nové Město pražské, Karlovu univerzitu a dal postavit chrám sv. Víta, Karlův most, Karlovy Vary a krásný hrad Karlštejn. Český lid vás měl rád, proto Vám říkáme "Chc, Vlasci".
Děkujeme Vám za všechny činy, které jste pro naši zemi udělal. Vášně si takové osobnosti a přejeme si, aby všechny vaše památky zůstaly stále zachované.
Laučí se s Vámi děti 4. ročníku ze Základní školy Vrbice.

MATEMATICKÝ KLOKAN 2016

Mezinárodní soutěž Matematický klokan vznikla v roce 1980 v Austrálii a od roku 1991 se rozšířila do Evropy. Dnes se této akce účastní téměř tři miliony soutěžících ze 30 zemí našeho kontinentu. Pořadatelem v ČR je Jednota českých matematiků a fyziků ve spolupráci s Katedrou matematiky PdF UP a Katedrou algebry a geometrie PřF UP v Olomouci.

Soutěžící jsou rozděleni do 6 kategorií podle věku a naše škola se pravidelně účastní kategorie Crček

a Klokánek. Letos soutěžící počítali zapeklité příklady v pátek 18. března.

KATEGORIE CVRČEK 2. A 3. ROČNÍK (MAX. 90 BODŮ)

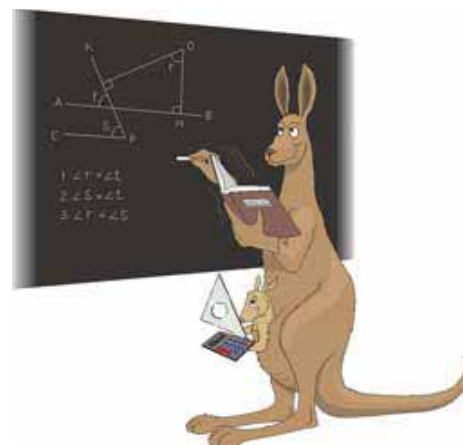
Jakub Hošek 2. ročník - 82 bodů
Leona Hasíková 2. ročník - 52 bodů
Vojtěch Janošek 3. ročník a Eliška Havelková 2. ročník - 51 bodů

KATEGORIE KLOKÁNEK 4. A 5. ROČNÍK (MAX. 120 BODŮ)

Tereza Bílková 4. ročník - 81 bodů
Tobiáš Sedláček a David Hošek 5. ročník - 77 bodů
Jiří Hanzlík 5. ročník - 76 bodů
Jakub Hošek se umístil na 3.

místě v okrese Břeclav.

GRATULUJEME!

CHEMICKÉ A FYZIKÁLNÍ POKUSY Z POHLEDU ÚČINKUJÍCÍCH

Když jsme dojeli na Vrbici, zmocnila se mě tréma. Všichni si povídali a kecali a připadalo mi, že jsou docela klidní. Když jsem si povídala s ostatními, pořád jsem si hrála s papírkem, podle kterého jsme dělali pokusy. To mě docela uklidňovalo, ale když jsme měli jít s Eliškou na pokus, obě jsme se obávaly, že to zkazíme. Když jsem přistoupila před ty malé děti a paní učitelky, docela jsem se uklidnila, protože jsem si uvědomila, že pokud to zkazíme, tak se budou smát a my z toho vyjdeme docela dobře. Pokus se nám s Eliškou zřejmě povedl, protože nám zatleskaly a usmály se. V Brumovicích se mi líbilo, jak za námi přišla paní učitelka a dala nám bonbóny. Byla to pěkná pozornost! Celkově se nám pokusy podařily.

Vanesa Bahničková, 8.B

Nejprve bych chtěl poděkovat všem, kteří nás navštívili, protože byli úžasné publikum. I když jsme se spletli, vždy nám zatleskali. Když jsme byli na Vrbici, byl jsem hodně nervózní, ale naštěstí

můj kamarád, který dělal pokus se mnou, mě podržel a dopadlo to dobře. Nejvíce mě pobavily jeho fórky, „Počítejte se mnou – 3...2...1... 5... Ted!“ Děti ve všech obcích to pobavilo a přimělo k smíchu. Na tyto pokusy snad pojedou i příští rok a znovu se pousměji Lukášovým vtipům.

Radek Ludva, 8.B

18. února jsme jeli do školy na Vrbici, v Bořeticích a v Brumovicích. Nejdříve jsem byla nervózní, ale potom ze mě všechna tréma spadla. Naše pokusy nejsou pro malé děti tak zajímavé, a proto jsme je museli zaujmout naším podáním a vysvětlením principu daného pokusu. Byla to úžasná zkušenost. Nejvíce nervózní jsem byla v Kobylí, protože jsme stáli na pódiu a před námi sedělo asi 100 lidí, kteří se těšili, co jim předvedeme. Svítla na nás svítla a točila nás kamera, která náš pokus promítala na velkém plátně. Ta atmosféra byla úžasná. Všechny děti i dospělí nás pozorně sledovali a hltali každé naše slovo. Určitě bych chtěla jet na pokusy i příští rok.

Vendula
Zapletalová, 8.B

Chemické a fyzikální pokusy z pohledu diváka

Pokusy se mi líbily, protože byly zajímavé, naučné a vtipné. Líbilo se mi vystoupení deváťáků

a osmáků i jejich komentáře. Ono se to nezdá, ale předvádět pokusy před tolika lidmi není vůbec snadné. Nejvíce se mi líbil pokus s balonkem a héliem. Byl opravdu srandovný. Také mě zaujalo, jak při pokusu vyrobili zmrzlinu nebo třeba ledovou tříšť. Moc se mi ale nelíbilo, jak tam nějaké malé děti neustále vyrušovaly. Celkově si ale myslím, že se jim pokusy velmi povedly. Už se moc těším, až je za rok budu dělat já.

Lukáš Michna, 7. ročník

ÚSPĚCHY VRBECKÝCH ŽÁKŮ ZŠ KOBYLÍ

Každoročně děti z Vrbice úspěšně reprezentují ZŠ Kobylí.

Důležitými oporami našeho fotbalového týmu byli Petr Vykydal a Leoš Zálešák ze 7. třídy. Spolu s ostatními vybojovali 1. místo v okresním

přeboru škol v minifotbalu. Petr Vykydal s Radimem Galou z 6.B také reprezentovali školu v týmu futsalistů, kteří v krajském kole skončili na 3. místě.

Po vítězství v okrskovém kole obsadili 4. místo v okresním kole naši starší žáci florbalisté – výrazně se zasloužili Jan Zálešák z 9. třídy, Adam Springer z 8.B a Leoš Zálešák

s Petrem Vykydalem ze 7. třídy.

Na konci dubna proběhl tradiční atletický přebor v Břeclavi, kde Jan Zálešák z 9. třídy získal zlatou medaili v běhu na 300m a bronzovou v běhu na 60m.

Za kvalitní reprezentaci školy i Vrbice jistě patří všem velká pochvala.

Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

KALIGRAMY

Kaligram je báseň, jejíž písmena a slova jsou uspořádána typograficky do určitého obrazce.

ýle
br
-
am
gr
li
a
9.tř
vá
ko
der
Paz
iana
Adr

Koupila jsem si nové brýle. Dny budou všechny fajnový.

Uvidím svět celý

růžový. Užiju si jisté
dlouhé míle.

Možná ho chci vidět líp,
slunný a veselý den
BUDU MÍT.

Adriana Pazderková, 9. třída

Jsem jen obyčejný

K L
U K.

Nenadělám velký hluk.

Nechci více stát
na výsluní.

Už se

rad

ši

budu

dívat z post

ranní. Již nejsem

ten, co se předvádí.

Změnil jsem se v mládí.

Býval jsem třídním šaškem.

Teď jsem jen slušným žákem.

Radek Kratochvíl, 9.třída

KOBYLÍ

V krásném, malebném údolí leží obec Kobylí. Vinohrady kolem rozkvetlé, Lácary dálkou rozlehlé. Lácaranka na sóle hrává, Mira bubnům pěkně dává. Chasa tančí kolem máje, ocitám se uprostřed ráje. Cestu si našla řeka dravá, Trkmanka si jméno dává. V lese s pobíhající zvěří setkávám se při houbaření.

Každý rád sem zavítá, na zarážení hory se podívá. Víno se zde popíjí, na shledanou v Kobylí.

složil Matyáš Svoboda z Kobylí (srdčímek stále Vrbečák)

VÝCHOVA GENŮ V PRAXI

Po kom to dítě jenom je, povzdechne si leckdy ne jeden rodič. Obvykle tehdy, přinese-li jeho ratolest ze školy třeba pětku. Jeho protějšek vzápětí kontruje: To nevidíš, vždyť je celý po tobě. Kdo má pravdu? Rodiče si v tomto případě mohou podat ruce, protože je to jedna ku jedné. Jednoduché počty, polovinu genů zdědí potomek po otci, druhou polovinu po matce. A s touto „výbavou“ si musí vystačit po celý život.

Jenže to není vše, to by bylo příliš jednoduché. Ona výbava je jedna věc, důležité však je, jak se používá. Někdo do vínku dostane super genovou výbavu, kterou však nechá v pomyslném batohu na zádech a ve společnosti se potácí kdesi na okraji. Proč, třeba nikdy nedostane šanci ji použít. Nikdo ho to nenaučí. Jiný dostane otrhaný batoh a v něm zboží z výprodeje, a přesto se dokáže protlačit mezi první. Geny totiž nejsou to jediné. Svůj podíl na tom, jaké dítě je, jak reaguje, v čem je silné a v čem naopak pokulhává, má i PROSTŘEDÍ. Geny dávají základ

a prostředí, ve kterém vyrůstáme, nás dotváří. Některé povahové rysy zvýrazní, jiné naopak potlačí. Trochu to připomíná piano a hru na něj. A skladba je buď melodická a dobře se poslouchá, nebo je disharmonická a trhá uši. Klávesy si lze představit jako geny, které máme na výběr. A pianista? To je prostředí a jeho vliv. Některé klávesy použije častěji a v povaze člověka vyniknou, některé naopak nechá ladem.

O tom, zda má na člověka větší vliv dědičnost či prostředí, se vedou spory po staletí. V současnosti se vědci víceméně shodují na tom, že na něco mají větší vliv geny a na něco prostředí. Jednoznačné je to třeba u krevní skupiny či barvy očí. Dědičně předaná krevní skupina A se výchovou na B prostě nezmění, ani kdyby se dotýčný rozkrájel. To samé je u očí. Sečteno a podtrženo. Každá vlastnost člověka má svůj genetický základ – po někom jsme ji zdědili. V osobnosti člověka se neprojeví nic, co mu nebylo „shůry“ dáno, aneb „z holubníku orel

nevyletí“. Tím ale není nic ztraceno, ani vyhráno, protože vlivy prostředí a výchovy mohou určité genetické dispozice posilovat či oslabovat. To znamená, že se dá pracovat s tím, co v dítěti vězí.

Je to jako s vlasy. Někdo dostane do vínku bohatou kštici, jiný má vlasy řídké. Někdo tvrdé, jiný vláčné. Ty vlasy, to jsou geny. A prostředí je, jakým způsobem se upraví. I z nekvalitních vlasů lze vytvořit krásný účes. Na druhou stranu i z dokonalých vlasů může vzniknout jen obyčejné „vrabčí hnízdo“.

Rodiče by se proto občas měli zamyslet sami nad sebou, jestli chování a schopnosti jejich dětí jsou otázkou genů nebo jen nejednotnou či perfekcionistačnou výchovou v rodině. Vždyť i oni byli kdysi školáci, kteří občas ve škole něco nezvládali, nebo snad byli vždy bezchybní?

zpracováno z odborného časopisu Rodina a škola

FK VRBICE 1959 Z.S.

JARNÍ ČÁST 2015 - 2016

Muži:

Podzimní část se mužům nevydařila, skončili jsme na 13. místě s dvanácti body. Pro záchranu v okresním přeboru se muži připravovali na domácí půdě (ve školní tělocvičně a na hřišti). Před mistrovskými zápasy muži sehráli dvě přátelská utkání. Na umělé trávě v Mutěnicích s Bořeticemi (2:2) a na trávě ve Svatobořicích-Místříně (prohra 1:0). V rámci mužstva přišel na půlroční hostování z Kobyli Jiří Hajda a Matěj Štika (ten je bohužel

zraněný a minimálně na půl sezóny je vyřazen ze hry), z Velkých Pavlovic přišel na půlroční hostování brankář Libor Honz a Pavel Springer a na přestup Michael Kocourek.

Jarní část začala 27. 3. 2016 a bohužel prohrou na domácí půdě s Hruškami 2:0. Byla to škoda, protože kluci sehráli dobrý zápas, ale bez gólového efektu. Po té přišla remíza v Přibicích 0:0 i ve značně kombinované sestavě. Třetí jarní kolo už bylo vítězné a odnesli to Valtice, 2:0. Zatím poslední zápas muži sehráli

v Novosedlech s jejich „B“ týmem a prohráli 1:0. I tady to bylo hratelné, ale bez gólů se nedá vyhrát. Tak ať to klukům v dalších zápasech střílí a ať co nejčastěji slyšíme vítězný pokřik.

Mládežnické týmy:

Mládežnické týmy se také poctivě připravovali na jarní část. Věřím, že budou všichni pokračovat minimálně tak, jak na podzim a budou nám všem dělat radost nejenom ze hry, ale i z vítězství.

Výkonný výbor FK:

Změny v klubu přišly na funkcionářském poli. Na valné hromadě byl zvolen nový výkonný výbor v čele s novým předsedou. Nový výkonný výbor byl zvolen na čtyřleté období a bude pracovat ve složení:

Předseda: Jarmil Bezděk

Místopředseda: Milan Herůfek

Členové výboru:

Zdeněk Svrček

Leoš Horák

Dušan Fridrich

Michal Janošek

Michal Kocourek
Svatopluk Horák
Ladislav Bukovský
Jaromír Herůfek
Pavel Grégr

Všem, kteří skončili ve výkonném výboru (Jiří Záruba, Václav Michna, Bohuslav Horák, Stanislav Bíza a Jan Knápek) děkuji za jejich dlouholetou činnost a věřím, že budou i nadále podporovat a možná se i aktivně podílet na činnosti klubu. Zvláštní poděkování patří dnes již bývalému předsedovi Stanislavu Bízovi, který svou obětavostí řídil klub v dobách dobrých i zlých víc

jak 25 let. Věřím, že nový výkonný výbor naváže na jeho práci a povede klub ke spokojenosti všech zainteresovaných.

V anketě „Fotbalista roku“ v rámci OFS Břeclav byl vyhodnocen jako funkcionář **Jiří Záruba**, dlouholetý správce sportovního areálu.

V letošním roce jsme podali žádost o dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje na rozšíření šaten (postavení jedné buňky) ve sportovním areálu. Pokud budeme úspěšní, budeme o tom informovat v dalším čísle zpravodaje.

Milan Herůfek, 17. 4. 2016

OP MLADŠÍ + STARŠÍ PŘÍPRAVKA SKUPINA B				OP MLADŠÍ ŽÁCI SKUPINA B			
Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání	Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
12.	15. 5. Ne	Nikolčice - Vrbice	10:00	15.	15. 5. Ne	Brumovice - Kobyli/Vrbice	10:00
13.	22. 5. Ne	Vrbice - Březi	12:15	8.	22. 5. Ne	Kobyli/Vrbice - Rakvice	10:15
14.	28. 5. So	Novosedly - Vrbice	13:00	OP MUŽI			
OP STARŠÍ ŽÁCI SKUPINA B				Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání	22	15. 5.	Šitbořice - Vrbice	14:15
16	15. 5. Ne	Klobouky - Kobyli/Vrbice	10:00	23	22. 5.	Vrbice - Březi	16:30
17	22. 5. Ne	Kobyli/Vrbice - Nosislav	14:15	24	29. 5.	Zaječí - Vrbice	16:30
18	29. 5. Ne	V.Němčice - Kobyli/Vrbice	14:30	25	5. 6.	Vrbice - Hustopeče	16:30
10	4. 6. So	Přib/Vran-Kobyli/Vrbice	12:00	26	12. 6.	Char.N.V. - Vrbice	16:30

KULTURNÍ AKCE

4. 6. 2016

DEN DĚTÍ

11. 6. 2016

VRBECKÁ DĚDINA

MNOHO DALŠÍCH INFORMACÍ ZDE:

Obec Vrbice	www.vrbice.cz
Mateřská škola	www.msvrbice.cz
Základní škola	www.zsvrbice.cz
Knihovna	knihovna.vrbice.cz
Vinaři Vrbice	www.vinarivrbice.cz
Kamínek	www.kaminek.unas.cz
Farnost Vrbice	www.farnostvrbice.unas.cz

DALŠÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE VYJDE V SRPNU 2016.

CO SE DĚJE V KNIHOVNĚ

Relaxační omalovánky

Noc s Andersenem

Promítání pohádek pro děti

Beseda s Naďou Horákovou

Velikonoční tvoření

Kurz trénování paměti

Čteme celá rodina

Jóga smíchu

Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby

Ples v prvorepublikovém stylu

Dětský maškarní ples

Velikonoce v muzeu

Slet čarodějů a čarodějnic

Výstava vín

Z kopca do kopca

O nejlepšího verbíře Hanáckého Slováčka

Vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Beranová, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Martina Mikulicová, Mgr. Miluše Zálesáková